

பெரியார் பல்கலைக்கழகம்

பெரியார் பல்கலை நகர்

சேலம் - 636 011

பட்ட வகுப்பு - கலையியல், அறிவியல்

முதலாமாண்டு

முதற் பருவம், இரண்டாம் பருவம்

பகுதி I - தமிழ்

செய்யுள் திரட்டு

(2017-2018 ஆம் கல்வியாண்டு முதல் சேர்க்கை

பெறும் மாணவர்களுக்குரியது)

இந்நூல் கிடைக்குமிடம்:

பதிவாளர்

பெரியார் பல்கலைக் கழகம்

பெரியார் பல்கலை நகர்

சேலம் - 636 011.

பாடத்திட்டக் குழு (அடிப்படைத் தமிழ்)

பாடத்திட்டக் குழுத் தலைவர்

மா. ரேச்சல் பிரீடா

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

ஸ்ரீ கணேஷ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

அம்மாபேட்டை,

சேலம் - 14.

உறுப்பினர்கள்

1. பேரா. வே.தா. தர்மராஜா
உதவிப்பேராசிரியர் மற்றும் துறைத் தலைவர்,
முதுகலைத் தமிழாய்வுத்துறை,
கந்தசாமிக் கண்டர் கல்லூரி,
(சுயநிதி பாடப்பிரிவுகள்)
வேலூர், நாமக்கல் - 638 182.
2. முனைவர் சு. திருமூர்த்தி
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
குமாரபாளையம்.
3. முனைவர் நா. பழனிவேலு,
தமிழ் இணைப் பேராசிரியர் & துறைத் தலைவர்,
அரசு கலைக் கல்லூரி (ஆடவர்),
கிருட்டிணகிரி - 635 001.
4. முனைவர் இரா. புஷ்பவல்லி
இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி,
சேலம் - 8.

5. முனைவர் தி. பெரியசாமி
பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
பெரியார் பல்கலைக்கழகம்,
சேலம் - 11.
6. முனைவர் ஸ்ரீ. உமா
உதவிப் பேராசிரியர் & தமிழ்த் துறைத் தலைவர்,
ஜே.கே.கே. நடராஜா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
குமாரபாளையம் - 638 183.
7. முனைவர் அ. குபேந்திரன்,
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சேலம் செளடேஸ்வரி கல்லூரி,
சேலம் - 636 010.
8. முனைவர் ச. தங்கமணி,
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்,
கோவை - 641 046.
9. முனைவர் B. புத்மநாப பிள்ளை
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்,
காந்தி கிராமம்,
திண்டுக்கல் - 624 302.
10. முனைவர் சிற்பி பாலசுப்ரமணியம்
106/50, அழகப்பா லே அவுட்,
பொள்ளாச்சி - 642 001.
போன்: 94430 29736.
11. முனைவர் இரா. தெய்வம்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
ஸ்ரீ வித்யாமந்திர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
காட்டேரி, ஊத்தங்கரை,
கிருட்டிணகிரி - 636 902.

நாட்டு வணக்கம்

வந்தே மாதரம் !

ஸுஜலாம், ஸுபலாம் மலயஜ ஸீதலாம்

ஸஸ்ய ஸ்யாமலாம் மாதரம்

ஸுப்ர ஜ்யோத்ஸநா புலகித யாமிநீம்

புல்ல குஸுமித த்ரும தள ஸோபிநீம்

ஸுஹாஸிநீம், ஸுமத்ர பாஷிநீம்

ஸுகதாம், வரதாம், மாதரம்!

வந்தே மாதரம்!

வந்தே மாதரம்!

- பங்கீம் சந்திர சட்டர்ஜி

நாட்டு வணக்கம் : பொருள்

இந்தியத் தாயே,

நின்னை வணங்குகிறோம்!

தூய்மை நீரும் நறுங்கனிச் செல்வமும்

செழும்புஞ் சோலை மலைகளின் வளமும்

இதமிகு தென்றலுடன் எழில்பசும் தோற்றத்து

இந்தியத் தாயே!

ஒளிநிலவின் அழகில்,

சிலிர்த்திடும் இரவில்

மரங்களின் வண்ண மலர் வனப்புடன்

புளகாங்கிதம் பொங்கச் செய்கிறாய்!

மதுரமொழிப் புன்னகை பூத்து

நல்வாழ்வும் நல்வரங்களும் அருள்கின்ற

அன்னையே,

நின்னை வணங்குகிறோம்!

நின்னை வணங்குகிறோம்!

தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்

(பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா)

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
 சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமிதில்
 தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
 தெக்கணமும் அதில்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்
 அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
 எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே-உன்
 சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே!
 வாழ்த்துதுமே!
 வாழ்த்துதுமே!

- மனோன்மணியம் சுந்தரனார்

பொருளடக்கம்
முதல் பருவம்: தாள் 1

இக்கால இலக்கியங்களும் உரைநடையும்

அலகு - 1

மரபுக் கவிதைகள்

பாடம்		பக்கம்
அ. பாரத தேசம் 'பாரத தேசம் என்று பெயர் சொல்லுவார்' எனத் தொடங்கும் பாடல்.	- பாரதியார்	14
ஆ. 'வரிப்புலியே தமிழ்காக்க எழுந்திரு!' 'ஒண்டமிழ்த் தாய்ச் சிலம்படியின்' எனத் தொடங்கும் பாடல்.	- பாரதிதாசன்	18
இ. 'ஒத்துழைப்பு' - 12 பாடல்கள் (மலரும் மாலையும்) 'இம்மை வாழ்வுக்கும்' எனத் தொடங்கும் பாடல்.	- கவிமணி	22
ஈ. 'படிப்பினை' - 5 பாடல்கள் 'காந்தியைப்போல் அதிகாலை விழிக்க வேண்டும்'	- நாமக்கல் கவிஞர்	25
உ. 'சுதந்திரத்தாயின் மகிழ்ச்சி'- 6 பாடல்கள் 'சுதந்திரத்தைப் பெற்றுவிட்டாள் இந்தியத்தாய்' எனத் தொடங்கும் பாடல்	- பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரனார்	28
உள. இயேசு காவியம்-'மலைப் பொழிவு' 'மலைப் பொழிவு'	- கண்ணதாசன்	31

அலகு - 2
புதுக்கவிதைகள்

பாடம்		பக்கம்
அ. 'உண்சிகள்', 'நான் அவன் நண்பன்'	- மீரா	36
ஆ. 'முகத்துக்கு முகம்' 'உலகம் உயர்க'	- மு.மேத்தா	41
இ. 'புன்னகை பூக்கும் பூனைகள்' 'மனிதம்'	- சிற்பி பாலசுப்ரமணியம்	47
ஈ. அவதாரபுருஷன் - 'தாடகை'	- வாலி	53
உ. சுட்டுவிரல் 'பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு'	- அப்துல் ரகுமான்	60
ஊ. திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள் ' உறக்கம் கலைவதெப்போ? மயக்கம் தெளிவதெப்போ?'	- வைரமுத்து	63

இரண்டாம் பருவம் : தாள்-2

இடைக்கால இலக்கியங்களும் சிறுகதையும்

அலகு - 1

சமய இலக்கியங்கள்

பாடம்	பக்கம்
அ. திருச்சதகம் - அறிவுறுத்தல் - திருவாசகம் 1-7, 9, 10 பாடல்கள் (8 தவிர) 'நாடகத்தே உன் அடியார்போல் நடித்து'	70
ஆ. 'திருப்பாவை' 1 - 10 பாடல்கள் - ஆண்டாள்	74
இ. குதம்பைச் சித்தர் - சித்தர் பாடல்கள் 21 - 30 பாடல்கள்	79
ஈ. இராமலிங்க அடிகள் - திருவருட்பா ஆறாம் திருமுறை - தனித்திரு அலங்கல் 10 பாடல்கள்	81
உ. எக்காலக் கண்ணி - குணங்குடி மஸ்தான் 1 - 10 பாடல்கள் சாகிபு பாடல்கள்	85
உள. எச்.ஏ.கிருஷ்ணபிள்ளை - இரட்சண்ய யாத்ரிகம் இரட்சண்ய சரித படலம் 376 - 400 (25 பாடல்கள்)	87

அலகு - 2
சிறற்றிலக்கியங்கள்

பாடம்	பக்கம்
அ. சேரன் - 3, 6, 16 பாடல்கள் - முத்தொள்ளாயிரம் சோழன் - 25, 30, 35 பாடல்கள் பாண்டியன்- 58, 61, 90 பாடல்கள்	92
ஆ. 35, 36, 37, 38, 39 பாடல்கள் - நந்திக்கலம்பகம்	96
இ. தாலாட்டுப் பருவம் 23 - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் சப்பாணிப் பருவம் 37 வருகைப் பருவம் 59 அம்மாணைப் பருவம் 79 நீராடற் பருவம் 83	98
ஈ. 19 முதல் 33 வரை கண்ணிகள் - தமிழ்விடுதூது	103
உ. கூழ்அடுதல் 504 - 534 - கலிங்கத்துப்பரணி	106
உள. பந்தடி பயிலுதல் - திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி பந்தாடிய சிறப்பு பந்தாடலின் சிறப்பு - 6 பாடல்கள்	113

முதல் பருவம்

தாள் 1

இக்கால இலக்கியங்களும் உரைநடையும்

முதல் பருவம்

தாள்-1 : இக்கால இலக்கியங்களும் உரைநடையும்

அலகு - 1

மரபுக் கவிதைகள்

அ. பாரதியார் (11.12.1882 - 12.09.1921)

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி எட்டயபுரத்தில் சின்னச்சாமி - இலக்குமி அம்மைக்கு மகனாகத் தோன்றினார். இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன். இவர்தம் செல்லப்பெயர் சுப்பையா. ஆங்கிலக் கவிஞன் ஷெல்லியின்மீது கொண்ட பற்றால் தன் பெயரினை 'ஷெல்லிதாசன்' என மாற்றிக் கொண்டார்.

பள்ளிப் படிப்பிற்கு புள்ளி வைத்த இவர் காசிக்ஞ்சு சென்று வடமொழியும், இந்தியும் பயின்றார். பின் எட்டயபுரம் அரசவைப் புலவர் ஆனார். 1893இல் தனது 11ஆம் வயதில் 'பாரதி' எனும் பட்டம் பெற்றார். 1897இல் செல்லம்மாள் என்பவரை மணந்தார். 1904ஆம் ஆண்டு மதுரை சேதுபதி உயர்நிலைப்பள்ளியில் சிறிதுகாலம் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் சென்னை 'சுதேசமித்திரன்' நாளிதழில் துணையாசிரியரானார். 'இந்தியா' என்ற வார இதழின் ஆசிரியராகவும் பொறுப்பேற்றார்.

தேசிய உணர்ச்சிக்கு ஊக்கம் ஊட்டும் வகையில் சென்னைக் கடற்கரையில் அவர் பல பாடல்களைப் பாடி முழங்கினார். பாடல்கள் அச்சடித்துப் பரப்பப்பட்டன. நாடு முழுவதும் பரவிய அந்தத் தேசிய பாடல்களே பாரதியாரை நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தின. பின் ஆங்கில அரசு அவரை சிறையிட முயன்றபோது புதுச்சேரிக்குச் சென்று வாழ்ந்தார். அங்கு அரவிந்தர், பாரதிதாசன் போன்றோர் துணை கிடைத்தது. பிரெஞ்சு மொழி கற்றார். பாரதி புதுவையிலிருந்து திரும்பியதும் ஆங்கில அரசு சிறையிட்டது. பின்னர் விடுதலை பெற்றுத் திருவல்லிக்கேணியில் வாழ்ந்தார்.

நாட்டு விடுதலையைப் பாடிய பாரதி, நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு இடையூறாக இருந்து வந்த பலவகைக் கொடுமைகளையும் எதிர்த்துப் பாடினார். நாட்டுப்பற்று, தமிழ்ப்பற்று, பொதுவுடைமை,

கடவுள் பற்று, இயற்கை, மூடநம்பிக்கை, புதுமைப்பெண், ஒருமைப்பாட்டுணர்வு, தத்துவம், புதுமை, எளிமை ஆகிய கூறுகளைக் கொண்டது இவரது பாடல்கள்.

“ஏழை என்றும் அடிமை என்றும்
எவருமில்லை ஜாதியில்
இழிவு கொண்ட மனித ரென்பார்
இந்தியாவில் இல்லையே”

என்று சமத்துவ வாழ்வை வரவேற்று பாடியிருக்கிறார். கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய முப்பெரும் பாடல்கள் இவர்தம் புலமையைக் காலம் கடந்து, கடல் கடந்து போற்றச் செய்கின்றன.

ஈண்டுப் பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள “பாரத தேசம்” நாட்டுப்பற்றைத் தூண்டுவதாகவும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை உணர்த்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

1. பாரத தேசம்

- பாரதியார்

பாரத தேசமென்று பெயர் சொல்லுவார் - மிடிப்
பயங்கொல்லு வார் துயர்ப் பகைவெல்லுவார்

சரணங்கள்

1. வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலவுவோம் - அடி
மேலைக் கடல் முழுதுங் கப்பல் விடுவோம்
பள்ளித் தலமனைத்துங் கோயில் செய்கு வோம் ளங்கள்
பாரத தேசமென்று தோள்கொட்டுவோம்.
2. சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப்போம்
சேதுவை மேடுறுத்தி வீதிசமைப்போம்
வங்கத்தி லோடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளிற் பயிர்செய்குவோம்.

3. வெட்டுக் கனிகள் செய்து தங்கமுதலாம்
வேறு பலபொருளுங் குடைந்தெடுப்போம்
எட்டுத் தீசைகளிலுஞ் சென்றிவைவிற்பே
எண்ணும் பொருளனைத்தும் கொண்டு வருவோம்.
4. முத்துக் குளிப்பதொரு தென்கடலிலே
மொய்த்து வணிகர்பல நாட்டினர்வந்தே
நத்தி நமக்கினிய பொருள்கொணர்ந்து
நம்மருள் வேண்டுவது மேற்கரையிலே
5. சிந்து நதியின்பிசை நிலவினிலே
சேரநன் னாட்டினம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினிற் பாட்டிசைத்துத்
தோணிக னோட்டிவிளை யாடிவருவோம்.
6. கங்கை நதிப்புறத்துக் கோதுமைப்பண்டம்
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்ளுவோம்
சிங்க மராட்டியர்தங் கவிதை கொண்டு
சேரத்துத் தந்தங்கள் பரிசளிப்போம்
7. காசி நகர்ப்புலவர் பேசுமுரைதான்
காஞ்சியிற் கேட்பதற்கோர் கருவிசெய்வோம்
ராசபுத் தானத்து வீரர்தமக்கு
நல்லியற் கன்னடத்துத் தங்கமளிப்போம்.
8. பட்டினி லாடையும் பஞ்சிலுடையும்
பண்ணி மலைகளென வீதிசூவிப்போம்
கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டு வருவார்
காசி வணிகருக் கவைகொடுப்போம்.

9. ஆயுதம் செய்வோம்நல்ல காகிதம் செய்வோம்
ஆலைகள் வைப்போம்கல்விச் சாலைகள்வைப்போம்
ஓயுதல் செய்யோம்தலை சாயுதல் செய்யோம்
உண்மைகள் சொல்வோம்பல வண்மைகள் செய்வோம்.
10. குடைகள் செய்வோம்உழு படைகள் செய்வோம்
கோணிகள் செய்வோம்இரும் பாணிகள் செய்வோம்
நடையும் பறப்புமுணர் வண்டிகள்செய்வோம்
ஞாலம் நடுங்கவரும் கப்பல்கள்செய்வோம்.
11. மந்திரங் கற்போம்வினைத் தந்திரங்கற்போம்
வாணை யளப்போம்கடல் மீனையளப்போம்
சந்திர மண்டலத்தியல் கண்டுதெளிவோம்
சந்தி தெருப்பெருக்கும் சாத்திரங்கற்போம்
12. காவியஞ் செய்வோம்நல்ல காடுவளர்ப்போம்
கலை வளர்ப்போம் கொல்ல ருலைவளர்ப்போம்
ஓவியம் செய்வோம்நல்ல ஊசிகள் செய்வோம்
உலகத் தொழிலனைத்து முவந்து செய்வோம்.
13. சாதி இரண்டொழிய வேறில்லையென்றே
தமிழ்மக்கள் சொல்லியசொல் அமிழ்தமென்போம்
நீதி நெறியின்று பிறர்க்குதவும்
நேர்மையர் மேலவர் கீழவர் மற்றோர்.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. மிடி - துன்பம்
2. நத்தி - விரும்பி
3. ஓயுதல் - சோர்தல், தளர்தல்

ஆ. பாரதிதாசன் (29.04.1891 - 21.04.1964)

புதுவையில் கனகசபை - இலக்குமியம்மாளுக்கு மகனாகத் தோன்றியவர். இவரது இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். பாரதிமீது கொண்ட ஈடுபாட்டால் தன் பெயரினை “பாரதிதாசன்” என மாற்றிக் கொண்டார். புலவர் பட்டம் பெற்றவர்; மரபுக் கவிஞர்; தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்; இதழ் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். பாவேந்தர், புரட்சிக் கவிஞர் ஆகிய சிறப்புப் பட்டங்களைப் பெற்றவர்.

இவர் கவிதைகளில் இனிய இசை நயம் உண்டு. கருத்துகளில் உணர்ச்சிப்புயல் வீசும். இவர்தம் பாடல்களில் மேலோங்கி நிற்கும் கூறுகளாக தமிழ்ப்பற்று, சமுதாயச் சீர்திருத்தம், பகுத்தறிவு, பொதுவுடைமை, அழகுணர்ச்சி, நாட்டுப்பற்று, இசைப்பாங்கு, சொல்நயம் போன்றவற்றைக் காணலாம்.

“தமிழுக்கு அமுதென்றுபேர் - அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

என்ற பாடலும்,

“சாகும் போதும் தமிழ் படித்துச் சாகவேண்டும்
என் சாம்பல் தமிழ் மணந்து வேக வேண்டும்”

போன்ற பாடல்கள் இவரது தமிழ்ப் பற்றினைப் பறைசாற்றி நிற்கும்.

பாரதிதாசனின் கவிதைகள், சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், புரட்சிக்கவி, வீரத்தாய், தமிழ்ச்சியின் கத்தி, எதிர்பாராத முத்தம், குடும்பவிளக்கு, பாண்டியன் பரிசு, அழகின் சிரிப்பு, கடல் மேற் குமிழிகள், சேரதாண்டவம், தேனருவி, தமிழியக்கம், மணிமேகலை வெண்பா, கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், குறிஞ்சித்தீட்டு, இசையமுது, இருண்ட வீடு, முல்லைக்காடு, படித்த பெண்கள், காதலா? கடமையா? ஆகிய படைப்புகளைத் தமிழுலகுக்குப் படைத்துத் தந்துள்ளார். தமிழ்த் திரைப்படங்கள் சிலவற்றுக்குத் திரைக்கதை, உரையாடல் மற்றும் பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். இவர்தம் ‘பிரிராந்தையார்’ நாடக நூலுக்கு சாகீத்ய அகாதமி பரிசு கிட்டிற்று.

பாடப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள “வரிப்புலியே, தமிழ் காக்க எழுந்திரு!” என்ற பாடல் தமிழ் மொழியைக் காக்க இளைஞர்களின் பாங்கு இன்றியமையாதது என்பதை எடுத்தியம்புகிறது.

வாரிப்புலியே, தமிழ் காக்க எழுந்திரு!

- பாரதிதாசன்

ஒண்டமிழ்த்தாய்ச் சிலம்படியின்

முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும்

உன்முன் னேற்றம்!

கண்டறிவாய்! எழுந்திரு நீ!

இளந்தமிழா, கண்விழிப்பாய்!

இறந்தொ ழிந்த

பண்டைநலம் புதுப்புலமை

பழம்பெருமை அனைத்தையும் நீ

படைப்பாய்! இந்நாள்!

தொண்டுசெய்வாய்! தமிழுக்குத்

துறைதோறும் துறைதோறும்

துடித்தெ முந்தே!

உயர்தமிழ்த்தாய் இந்நிலத்தில்

அடைகின்ற வெற்றியெலாம்

உன்றன் வெற்றி!

அயராதே! எழுந்திரு நீ!

இளந்தமிழா, அறஞ்செய்வாய்!

நாம டைந்த

துயரத்தைப் பழிதன்னை

வாழ்வினிலோர் தாழ்மையினைத்

துடைப்பாய் இந்நாள்!

செயல்செய்வாய் தமிழுக்குத்
 துறைதோறும் துறைதோறும்
 சீறி வந்தே.

வாழிய நீ! தமிழ்த்தாய்க்கு
 வரும்பெருமை உன் பெருமை!
 வயிற்றுக் கூற்றக்

கூழின்றி வாடுகின்றார்;
 எழுந்திரு நீ! இளந்தமிழா,
 குறைத விர்க்க.

ஆழிநீகர் படைசேர்ப்பாய்!
 பொருள்சேர்ப்பாய்! இன்பத்தை
 ஆக்கு விப்பாய்!

உழியஞ்செய் தமிழுக்குத்
 துறைதோறும் துறைதோறும்
 உணர்ச்சி கொண்டே

உணர்ந்திருக தமிழ்த்தாய்க்கு
 வருந்தீமை உனக்குவரும்
 தீமை அன்றோ!

பிணிநீக்க எழுந்திரு நீ
 இளந்தமிழா, வரிப்புலியே,
 பிறறை நாளுக்

கணிசெய்யும் இலக்கியம்செய்!

அறத்தைச்செய்! விடுதலைகொள்

அழகு நாட்டில்!

பணிசெய்வாய்! தமிழுக்குத்

துறைதோறும் துறைதோறும்

பழநாட் டானே.

எதுசெய்ய நாட்டுக்கே

எனத்துடித்த சிங்கமே!

இன்றே, இன்னே

புதுநாளை உண்டாக்கித்

தமிழ்காப்பாய் புத்துணர்வைக்

கொணர்வாய் இங்கே

அதிர்ந்தெழுக! தமிழுக்குத்

துறைதோறும் துறைதோறும்

அழகு காப்பாய்

இதுதான் நீ செயத்தக்க

எப்பணிக்கும் முதற்பணியாய்

எழுக நன்றே.

அருள்சொற்பொருள்

1. ஆழி - கடல்
2. ஊழியம் - தொண்டு
3. பிற்றை - பின்னர்

இ. கவிமணி தேசிக விநாயகம்

(28.07.1876 - 26.09.1954)

கி.பி. 1876ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தேளூரில் சிவதாணு பிள்ளைக்கும் ஆதிலட்சுமி அம்மையாருக்கும் அருந்தவப் புதல்வராகப் பிறந்தார். பள்ளிப் பருவத்திலேயே பாட்டெழுதினார்.

1895-இல் முதன்முதலாக இவர் எழுதிய கவிதை அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம். கோட்டாறு பள்ளியில் ஆசிரியராகவும், கல்லூரிப் பேராசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார்.

தமிழுடன் மலையாளம், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர் - சென்னை தமிழ்ச் சங்கம் 1940-இல் இவருக்குக் 'கவிமணி' எனும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. அவர் இயற்றிய கவிதைகளில் அமைதி, எளிமை, இனிமை ஆகிய இயல்புகளைக் காணலாம். வெண்பா இயற்றுவதில் வல்லவர். குழந்தைகளுக்காக 'இளந்தென்றல்' 'குழந்தைச் செல்வம்' ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை எழுதி வெளியிட்டார். முற்போக்கான சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை உடையவர். பெண்ணின் பெருமையைப் பற்றி

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவஞ் செய்திட வேண்டாமம்மா”

என்று பாடியவர்.

காந்தனூர்ச் சாலை, மலரும் மாலையும், ஆசியஜோதி, நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம், உமர்கய்யாம் பாடல்கள், காதல் பிறந்த கதை, கவிமணியின் உரை மணிகள், தேவியின் கீர்த்தனங்கள் ஆகியவை இவரது படைப்புகளாகும்.

“மலரும் மாலையும்” எனும் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள “ஒத்துழைப்பு” என்ற பாடல் 'ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு' என்பதை எடுத்தியம்புகிறது.

ஒத்துழைப்பு

- கவிமணி

- இம்மை வாழ்வுக்கும் - மறுமைக்
கினிய வாழ்வுக்கும்
செம்மை வழிசொல்வோம் - சற்றே
செவி கொடுப் பீரையா! 1
- எத்தனை ஜென்மங்களோ - முன்னம்
எடுத்தெடுத்த தலுத்தோம்;
எத்தனை ஜென்மங்களோ - இன்னும்
எடுக்கப் போகின்றோம். 2
- துன்பச் சுழியிலே - விழுந்து
சுழன்று ழலாமல்,
இன்ப வாழ்வடையும் - வழியை
எண்ண வேண்டுமையா! 3
- ஒருவர் வாழ்ந்திடலும் - உலகில்
ஒருவர் தாழ்ந்திடலும்
அரிய தெய்வத்தின் - செயலென்
றறைதல் வீணேயாம். 4
- வீடு கட்டி வைத்து - தந்தை
வேண்டும் பொருள்வைத்தார்;
கூடி வாழாமல் - மக்கள்
குத்திச் சாகின்றார். 5
- ஈசன் மீதிலே - பழியை
ஏற்ற லேனையா!
நாச மாவதற்கு - மூலம்
நாமே தானையா! 6
- வைய மெங்குமே - காணும்
வாழ்வு தாழ்வெல்லாம்

செய்வினைப் பயனாம் - இதீற்
சிறிதும் ஐயமில்லை. 7

உலகம் முழுவதும் - நோக்கின்
ஓருடம் பேயாம்;
அலகில் ஜீவரெலாம் - அதன்
அவயவங் களேயாம். 8

உடலு றுப்புகள்போல் - உலகில்
ஒத்துழைப் போமேல்,
தடையி லாமலே - சேஷமம்
தழைத்து வருமையா! 9

வறுமை அண்டாது - கொடிய
வழக்கும் வாராது;
சிறுமை தருஞ்செயல் - ஏதும்
தீண்ட மாட்டாது. 10

எமனை அஞ்சாமல் - தீமை
யாது மில்லாமல்,
அமர வாழ்வுமிந்த - உலகில்
அடைய லாமையா! 11

உலக சேஷமத்தைத் - தரும்
உண்மை யிதுவையா!
பலபல வேறு - சொல்லிப்
பயனொன் றில்லையையா! 12

அருஞ்சொற்பொருள்

1. ஜென்மம் - பிறவி
2. அறைதல் - சொல்லுதல்
3. அவயவம் - உறுப்பு
4. சேஷமம் - நல்வாழ்வு, இன்பம்

ஈ. நாமக்கல் கவிஞர்

(19.10.1888 - 24.08.1972)

காந்தியக் கவிஞரான இவர் நாமக்கல் அருகேயுள்ள மோகனூரில் வெங்கடராமன் - அம்மணி அம்மாளின் மகனாகப் பிறந்தவர். வெ. இராமலிங்கம் எனும் இயற்பெயர் பெற்றவர். சிறந்த ஓவியர், எழுத்தாளர், கவிஞர் எனப் பன்முகத் திறன் பெற்று விளங்கினார். 1949இல் சென்னை மாநில அரசவைக் கவிஞராக விளங்கியவர். 1953இல் சாகித்ய அகாதமி உறுப்பினராகப் பொறுப்பேற்றார். 1956, 1962 ஆம் ஆண்டுகள் தொடங்கி இருமுறை தமிழகச் சட்ட மேலவை உறுப்பினராகப் பணியாற்றினார். 1971-இல் “பத்மபூஷன்” பட்டம் பெற்றார்.

செயலால் காந்தியடிகளையும், பாட்டால் பாரதியாரையும் தம் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டவர். ‘காந்தி அஞ்சலி’ என்னும் தொகுப்பில் உள்ள பாடல்கள் இவருக்கு மிகுந்த புகழைத் தேடித் தந்தன.

நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்கள், தமிழன் இதயம், சங்கொலி, தமிழ்மணம், தமிழ்த்தேன் போன்ற 12 கவிதை நூல்கள் படைத்துள்ளார். ‘அவனும் அவளும்’ இவர் இயற்றிய காப்பியம். மாமன் மகள், சரவண சுந்தரம் ஆகிய நாடக நூல்களும், என் கதை முதலான 18 உரைநடை நூல்களும் எழுதியுள்ளார். “மலைக்கள்ளன்” எனும் இவரது நாவல் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இந்தி, சிங்களம் ஆகிய ஆறுமொழிகளில் திரைப்படமாக தயாரிக்கப்பட்டது. இது இந்திய அரசின் வெள்ளிப் பதக்கத்தைப் பரிசாகப் பெற்ற முதல் தமிழ்ப்படமும் ஆகும்.

பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ள “படிப்பினை” என்ற பாடல் எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம். கழிநெடிலடிகளில் அமைந்துள்ளது. உவமைகளோடு கூடிய இப்பாடல் காந்தியின் புகழை, கொள்கைகளை எண்ணிப் பார்க்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

படிப்பினை

- நாமக்கல் கவிஞர்

காந்தியைப்போல் அதிகாலை விழிக்க வேண்டும்

கடவு ளென்ற கருணையைநாம் கருத வேண்டும்

காந்தியைப்போல் காற்றாட உலவ வேண்டும்

களைதீரக் குளிர்நீரில் முழுக வேண்டும்

காந்தியைப்போல் அளவாகப் புசிக்க வேண்டும்

கண்டதெலாம் தின்னாமை காக்க வேண்டும்

காந்தியைப்போல் ஒழுங்காகத் திட்டம் போட்டுக்

காரியங்கள் செய்முறையில் கடமை வேண்டும். 1

சொன்னசொல்லை காந்தியைப்போல் காக்க வேண்டும்

சோம்பலதைக் காந்தியைப்போல் துறக்க வேண்டும்

மன்னவனோ பின்னவனோ காந்தி யைப்போல்

மனிதரெல்லாம் சமமென்று மதிக்க வேண்டும்

சின்னவரோ கிழவர்களோ எவரை யேனும்

சிறுமையின்றிக் காந்தியைப்போல் சிறப்புத் தந்தே

‘என்னகுறை? எங்கு வந்தீர்?’ என்னக் கேட்கும்

இன்முகமாய்க் குலவுகின்ற எளிமை வேண்டும். 2

குற்றமொன்று நாம்செயினும் காந்தி யைப்போல்

கூசாமல் மன்னிப்புக் கோர வேண்டும்;

மற்றவர்கள் பெரும்தவறு செய்திட் டாலும்

மன்னித்துக் காந்தியைப்போல் மறக்க வேண்டும்;

உற்றவர்கள் பிழையெனினும் ஒளித்தி டாமல்

ஓரமின்றிக் காந்தியைப்போல் உண்மை காட்டிச்

சற்றுமவர் துன்பமுறாச் சலுகை பேசிச்

சரிப்படுத்தும் காந்தியைப்போல் சகிப்பு வேண்டும். 3

எத்தனைதான் கடிதங்கள் வந்திட் டாலும்

காந்தியைப்போல் சலிப்பின்றி எல்லோருக்கும்
நித்தநித்தம் தவறாத கடமை யாக

நிச்சயமாய்ப் பதில்எழுதும் நியமம் வேண்டும்
புத்திகெட்ட கேள்வியிலர் கேட்டிட் டாலும்

பொறுத்துவிடை காந்தியைப்போல் புகல வேண்டும்
பத்தியம்போல் பதற்றமுள்ள பாஷை நீக்கிப்

பரிவாகப் பணிமொழிகள் பதிக்க வேண்டும். 4

புகழ்ச்சியையும் இகழ்ச்சியையும் சமமாய் எண்ணிக்

காந்தியைப்போல் பொதுநோக்கும் பொறுமை வேண்டும்
மகிழ்ச்சியிலே மதியங்கித் தடுமா றாமல்

காந்தியைப் போல் மனதடக்கப் பயில வேண்டும்
வெகுட்சிதனை வேரோடு களைந்து நீக்கக்

காந்தியைப்போல் விரதங்கள் பழக வேண்டும்
நிகழ்ச்சிகளைக் காந்தியைப்போல் நிறுத்துப் பார்த்து

நேர்மையுடன் குற்றமெல்லாம் நீக்க வேண்டும். 5

அருள்சொற்பொருள்

1. பாஷை - சொல்
2. வெகுட்சி - சினம், வெறுப்பு

உ. பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம்

(13.04.1930 - 08.10.1959)

மக்கள் கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் உழவர் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவர் பிறந்த ஊர் தஞ்சை மாவட்டம், பட்டுக்கோட்டை வட்டம், செங்கப்படுத்தான் காடு கிராமம். கவிஞரின் தந்தை திரு. அருணாசலம் பிள்ளை. இவரும் ஒரு நாட்டுப்பாடற் கவிஞர். தாயார் விசாலாட்சி அம்மையார். கவிஞர் தனது பத்தொன்பதாம் வயதிலேயே கவிதை இயற்றும் திறன் படைத்திருந்தார்.

பொதுவுடைமைக் கொள்கையில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவர் பாடல்களில் கருத்து வளமும், கவிதை நலமும், சிந்தனைச் செறிவும், சமதர்ம நெறியும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவரது பாடல்களைத் தொகுத்து பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் பாடல்கள் என வெளியிட்டுள்ளனர். கருத்துச் செறிவும், கற்பனை உரமும் படைத்த பல பாடல்களை 'ஜனசக்தி' பத்திரிகை மகிழ்ச்சியோடு வெளியிட்டு, கவிஞருக்கு உற்சாகமூட்டி வந்தது. கவிஞரைத் தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் வரவேற்க இத்தகு ஆதரவே காரணமாகும்.

1951-ஆம் ஆண்டில் "படித்த பெண்" எனும் திரைப்படத்திற்கு முதன்முதலாகப் பாடலை இயற்றித் திரைப்பட உலகில் நுழைந்தார். திரைப்பட உலகில் இவரது பாடல்களுக்குத் தனிப்புகழ் ஏற்பட்டு, குறுகிய காலத்திலேயே நாடெங்கிலும் பரவத் தொடங்கின. மக்களின் மனதில் பதிந்து போன இவர். தனது 30 ஆம் வயதிலேயே நீங்கா புகழோடு இம்மண்ணுலகை விட்டுப் பிரிந்தார். 'தூங்காதே தம்பி தூங்காதே', "திருடாதே! பாப்பா திருடாதே!" 'சின்னப் பயலே சின்னப் பயலே சேதி கேளடா' போன்ற பாடல்கள் சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவரும் விரும்பும் எளிய நடையில் அமைந்துள்ளன.

பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள "சுதந்திரத் தாயின் மகிழ்ச்சி" என்ற பாடல் பாரததேசம் சுதந்திரத்தை இன்னும் முழுமையாகப் பெறவில்லை என்ற கவிஞரின் ஏக்கத்தை வெளிக்காட்டுகிறது.

சுதந்திரத் தாயின் மகிழ்ச்சி

சுதந்திரத்தைப் பெற்றுவிட்டால் இந்தியத் தாய்
 சொல்லவொண்ணா மகிழ்ச்சியிலே திளைப்பாள் என்று
 தூங்காமல் இரவுபகல் பாடுபட்ட
 தோழர்களே! தாய்மாரே! தந்தைமாரே!
 சிறைவாழ்க்கை வேற்றாரின் கொடிய சட்டம்
 சித்ரவதை குண்டடிகள் யாவந் தாங்கித்
 தேகமெலாந் தியாகவடுப் பெற்று நின்ற
 சிங்கங்காள் செக்கிழுத்த சிதம்பரமே!

உயிரிழந்தும் செங்குருதி மண்ணிற் பாய்ந்தும்
 உரிமைக்கொடி காத்திட்ட குமரக் குன்றே
 வறுமையினைச் சுமந்துகொண்டு விடுதலைத்தாய்
 வருகைக்கு முழக்கமிட்ட பாரதியே!
 கொடுமையெலாம் விடுதலையின் குறிதான் என்று
 குறுநகைத்த தில்லையாடி வள்ளி யம்மா
 ஒருமையிலே சக்திஇல்லை பன்மை வேண்டும்
 ஒன்றுதிரள் வோமென்ற சுபாஷ் வீரா!

உரிமைபெற்றும் கடமையெல்லாம் முடிப்பதற்குள் மத
 வெறியினால் பலியான பெரியோய் காந்தி!
 தான் மறைந்தும் புகழ்மறையாத் தொண்டுசெய்த
 தலைவர்களே! நீங்களெல்லாம் இன்றிருந்தால்
 தியாக வடுக்களை எல்லாம் கண்களாக்கித்
 தேசத்தை நனைத்திருப்பீர் கண்ணீராலே
 அங்குமிங்கும் வசைபெற்றுச் சுதந்திரத்தாய்
 அவதியுறும் நிலைகண்டா லுங்கள் நெஞ்சம்

அனலில் மெழுகென உருகிப் போயிருக்கும்
 அடுத்தாண்டில் இன்னும்பலவுங் கூறுகின்றேன்
 தலைக்கெல்லாம் தலையாய தலைமைத் தாயே
 சரித்திரத்தில் இடங்கொண்ட சுதந்திரநாளில்
 கொலை நடந்த விவரமெல்லாம் கூறுதற்குக்
 கூசுகின்றேன் மற்றுமுள்ள விவரம் சொல்வேன்;
 சுதந்திரத்தைப் பெற்ற முதல் ஓர்நாளேனும்
 துளியும் நீ மகிழ்ந்ததுண்டா? உன்றன் மக்கள்

உகந்துமன ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்த துண்டா?
 உன்னைத்தான் மதித்ததுண்டா? உயர்ந்ததுண்டா?
 எங்கோர் பகுதியிலே ஒன்றுபட்டார்
 எனிலதனை ஆதரிக்கும் முறை தானுண்டா?
 பெரும்வெயிலால் வண்டல்நிலம் வெடிப்பதைப்போல்
 பிளவுபட்டுப் பிளவுபட்டுச் சுயநலத்தால்
 வருமான வேட்கையிலே புகுவதன்றி
 மனதிலெதும் விசாலமுண்டா? பொதுநோக்குண்டா?

இதுவரை நீ மகிழ்ந்திருப்பாய் என்ற எண்ணம்
 என்போன்றார்க் கில்லை இனியேனும் அந்தப்
 புதுவாழ்வும் ஒற்றுமையும் புனிதத் தொண்டும்
 பொலிகவென வணங்குகின்றோம் அன்னையேநீ
 பூரிக்கும் அந்நாளை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. தேகம் - உடம்பு
2. வடு - தழும்பு

உவ. கண்ணதாசன்

(24.06.1927 - 17.10.1981)

‘கவியரசு’ பட்டம் பெற்ற கண்ணதாசனின் இயற்பெயர் முத்தையா. இவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சிறுகூடல்பட்டியில் சாத்தப்பன் - விசாலாட்சி ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டும் படித்துவிட்டு எட்டாத இலக்கிய வானில் பறந்தவர். இவரின் முதல் கவிதை 1944இல் திருமகள் இதழில் வெளியானது. 1970இல் தமிழக அரசின் அரசவைக் கவிஞராக இருந்தவர்.

சண்டமாருதம், தென்றல், கண்ணதாசன், முல்லை போன்ற பல இதழ்களில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். திரைப்படப் பாடலாசிரியராக, கவிஞராக, காப்பியப் புலவராக, நடிகராக, தயாரிப்பாளராக, இதழாசிரியராக, கட்டுரையாளராக, ஆன்மீகவாதியாக, அரசியல்வாதியாக எனப் பல பரிமாணங்களில் தன் படைப்புகளைப் படைத்தவர்.

கண்ணதாசனின் கவிதைகள் ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவரது திரைப்படப்பாடல்கள் “திரை இசைப்பாடல்கள்” எனும் தலைப்பில் நூலாக்கம் பெற்றுள்ளன. இவைதவிர தைப்பாவை, கவிதாஞ்சலி, மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, வனவாசம், அலைகள், புஷ்பமாலிகா, அர்த்தமுள்ள இந்துமதம், சேரமான் காதலி, சிவகங்கைச் சீமை, ஸ்ரீகிருஷ்ண கவசம் போன்ற அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். 1978இல் ‘சேரமான் காதலி’ எனும் காவியத்துக்காக சாகித்திய அகாதமி பரிசு பெற்றார்.

குழந்தை மனம் படைத்த இவர், அஞ்சா நெஞ்சரம் கொண்டவர்.

“போற்றுவோர் போற்றட்டும் புழுதி வாரித்
தூற்றுவோர் தூற்றட்டும் தொடர்ந்து செல்வேன்;
ஏற்றதொரு கருத்தை என துடள்ளம் ஏற்றால்
எடுத்துரைப்பேன் எவர் வரினும் நில்வேன் அஞ்சேன்”.

என்பது கவிஞரின் இலட்சியக் குரலாக ஒலித்தது.

இவர் இறந்தும் இறவாக் காவியமாய்த் திகழும் 'இயேசு காவியம்' கவிஞர் இயற்றிய கடைசி படைப்பாகும். பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள 'மலைப்பொழிவு' எனும் பகுதி இயேசுபிரான் தம் சீடர்களுக்கெல்லாம் அறிவுரை கூற எண்ணிக் குன்றின்மேல் ஏறிநின்று கூறிய அற்புத உரையாகும்.

மலைப் பொழிவு

“உருக்குத் தீமைகள் செய்து - உன்
உள்ளம் மகிழ்வது பாவம்
யாருக்கும் தீமையில் லாமல் - நீ
அழிந்து விடுவதே லாபம்!”

“கண்ணொன்று தீங்குசெய் தாலே - அந்தக்
கண்ணைப் பிடுங்கிட வேண்டும்
திண்ணிய கையதைச் செய்தால் - வெட்டித்
தீயிலெ ரித்திட வேண்டும்!”

“அங்கம் முழுவதும் சென்று - தினம்
அந்த நரகத்தில் வெந்து
பங்கப் படுவதை விட்டு - கெட்ட
பாகத்தை யாவது வெட்டு!”

“தத்துவம் மிக்கது வாக்கு - பொய்ச்
சத்தியம் செய்வதை நீக்கு!
எத்தனை தான்உண்டு நாக்கு - தினம்
ஏனிந்த வேதனைப் போக்கு?”

“ஆமென்று சொல்லட்டும் ஒன்று - அன்றேல்
இல்லையென் றாலும் நன்று!
தீமைகள் விலகட்டும் இன்று - அதைத்
தேடுங்கள் நல்வழி நின்று!”

“ஆண்டவன் பெயரினைச் சொல்லி - தினம்
ஆணை யிடுவதைத் தள்ளி
வேண்டிய காரியம் மட்டும் - செய்தால்
வேதத்தின் தத்துவம் கிட்டும்!”

“உன்தலை மீதிலும் ஆணை - இட்டு
உன்னைப் பெரிதுசெய் யாதே!
மின்னிடும் ரோம நிறத்தை - மாற்றும்
சக்தியு மேஉனக் கில்லை!”

“ரத்தத்துக் குரத்தம் என்று - பகை
நாடுதல் தத்துவ மன்று
உத்தமர் செய்வது ஒன்று - அதை
ஓங்கிநான் கூறுவேன் இன்று!”

“உன்னொரு கன்னத்தில் இட்டால் - நீ
ஓங்கி அடித்து விடாதே!
இன்னொரு கன்னத்தைக் காட்டு - இது
என்றென்றும் ஞானத்தின் பாட்டு!”

“அத்தனை பேரையும் நேசி - இதில்
ஆண்டவனைக் கொஞ்சம் யோசி
முத்துக் கிரணத்தை வீசி - தந்தார்
அத்தனை பேருக்கும் ஆசி!”

“அன்பு செய்தாருக்கு அன்பு - என்றால்
ஆனந்தம் அதிலென்ன உண்டு?
அன்பற்ற பேருக்கு அன்பு - செய்தால்
அதுவன்றோ மானிடப் பண்பு!”

“நேரிய வானகத் தந்தை - என்றும்
நிறைவுடன் நிற்பதைக் கண்டு
சீரிய உங்களின் சிந்தை - அதைத்
தோர்ந்து நடந்திடல் நன்று!”

“போலிப் புகழ்தனை நாடி - பிச்சை
போடும் மனிதர்கள் கோடி!
நாலு பணம்கொடுப் பார்கள் - வரும்
நாற்பது லாபத்தைத் தேடி!”

“ஊரில் மதிப்புற வேண்டி - சில
உதவிகள் செய்பவன் ஆண்டி!
வாரிஎதைக் கொடுத்தாலும் - அதை
மறைத்துக் கொடுப்பவன் மன்னன்!”

“பிச்சை இடுகின்ற போது - அதைப்
பேணும் கடமைஎன் றெண்ணு!
பச்சை விளம்பரம் காண - பொருள்
பற்றிக் கொடுப்பது வீணே!”

“ஆடம்ப ரப்பிச்சை இட்டால் - லாபம்
அப்பொழு தேவரும் உண்மை!
வேடமின் றிப்பிச்சை இட்டால் - வேதன்
வீட்டுக்குச் செய்குவன் நன்மை!”

“ஆயிரம் பேர்களைக் கூட்டி - வெளி
 ஆனந்த பக்தியைக் காட்டி
 மாயக் குரலினில் வேதம் - சொல்லும்
 மந்திரமோ வெறும் வேடம்!”

“தாழிட்ட வீட்டினில் நின்று - பூசை
 தந்தைக்குச் செய்வதே நன்று!
 நாளில் மறைந்துநிற் கின்ற - தந்தை
 நன்மையே செய்குவன் அன்று!”

இப்படிச் சொன்னபின் இயேசு பெருமான்
 எப்படிச் செபிப்பது என்பதை விளக்கினார்
 செபிக்கும் மொழியையும் செப்பினார் அவரே!

அருள்சொற்பொருள்

1. ரோமம் - மயிர்
2. கிரணம் - ஒளி

அலகு - 2

புதுக் கவிதைகள்

அ. மீரா

இவரது இயற்பெயர் மீ.ராசேந்திரன் என்பதாகும். இப்பெயரையே இவர் சுருக்கி மீரா என்று வைத்துக் கொண்டார். இவர் அன்னம், அகரம் ஆகிய பதிப்பகங்களின் வாயிலாக தரமான நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவரது இராசேந்திரன் கவிதைகள், மூன்றும் ஆறும், கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள், ஊசிகள் ஆகிய நான்கு படைப்புகளும் சிறந்த படைப்புகளாகத் திகழ்கின்றன.

நமக்குப் பாடமாக வந்துள்ள “நான் அவன் நண்பன்” என்ற கவிதை ‘ஊசிகள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

நான் அவன் நண்பன்

நான் அவன் நண்பன்

நல்ல நண்பன்...

ஏன் அவன் இப்படி...

ஏன் அவன் இப்படி

இருக்கிறான்?

கண்ணோ தூர்ந்த கிணறு

கன்னமோ ஓய்ந்த களத்துமேடு

உதடோ வறண்ட வரப்பு

முகமோ கோடைக்கால வயல்...

ஏன் அவன் இப்படி...

எனினும் இன்றவன்

பட்டுடை பூண்டுள்ளான்;
 பரிமளம் பூசியுள்ளான்;
 மாப்பிள்ளை மாதிரி
 மல்லிகை மாலை
 மார்பினில் கூடியுள்ளான்
 பற்பல மாநில ஒப்பனைக்காரர்
 பக்கம் சூழ்ந்துள்ளார்

அவனைப்
 பார்த்துச் சிந்தையில்
 பரவசச் சித்திரம்
 தீட்ட முயல்கிறாள்
 திலக வதியாள்...

வெம்பிப் போன வாழ்வை
 விட்டெறியாமல் இன்னும்
 தம்பிக்காகத் தானாம் - அத்
 தமக்கை வைத்துள்ளாளாம்.

இன்று
 அவள் கண்களிலே
 ஆனந்தக் கண்ணீர்
 தந்தை படத்தையும்
 தாத்தா படத்தையும்
 வந்தனை செய்கிறாள்...
 தம்பியை வளர்த்து
 ஆளாக்கி விட்டதாய்
 அகம்குளிர் கின்றாள்

இதோ அவள் தம்பியின்
 ஏற்றம் பேச
 வரிசையாய்ச் சிலர்
 வருகிறார்...
 தம்பிக்கு இனிமேல்
 சக்கிரதிசையாம்
 வங்கிகள் அனைத்தும்
 வாரித் தருமாம்
 அரசர்கள் கொட்டம்
 அடங்கிவிட்டதாம்

இனி அவன் எங்கும்
 அட்சய பாத்திரம்
 ஏந்தும் அவசியம்
 நிச்சயம் இல்லையாம்... நிசமாய்...

உச்சிகுளிர
 மெச்சிப் புகழ்கிறார்
 காதுகளுக்கக்
 கனத்த விருந்து
 என்றன்
 விழிகள் மட்டும் விடுமா?
 அவன் மேல் பாய்ந்தன...

இதோ அவன்
 “கேக்” வெட்ட எழுகிறான்
 கால்களோ தடுமாறு கின்றன;
 தமக்கை

கைகளோ விரைந்து தாங்குகின்றன...

பாவம்

நான் ஏற்றியதோர் வில்லைப் போல

“விண்” என்றிருக்க வேண்டிய

பிள்ளை

தேரை விழுந்த தேங்காய் போலத்

தேகம் மெலிந்து

தேய்ந்து போயுள்ளான்.

அவனது

முகவாசலிலே முதுமைச் சிறுக்கி

புள்ளி வைக்கிறாள் கோலம் போட...

எனினும்

இதோ அவன் “கேக்” வெட்டுகிறான்.

நேற்று வரைக்கும்

வயிறு நிறையக்

கூழ் குடித்தானோ என்னவோ...

போகட்டும்

இன்றவன் பிறந்த நாளாம்;

இருபத்தைந்தாம் வயதை எட்டிப்

பிடித்து விட்ட

சிறந்த நாளாம்!

வானை நோக்கி

வாழ்த்து மழைகள்...

நான் அவன்

பாதாதி கேசம் பார்க்கிறேன்...

பளிச்சென்று கண்ணில் படுகிறதோர் நரை!

“இது என்ன இந்த வயதில்

இளம் வயதில்” என்கிறேன்

பக்கத்தில் நிற்கும் பாகவதரோ

“தம்பி தங்கக் கம்பி - அவன்

தலையில் வெள்ளிக் கம்பி!”

என்று

பல்லவி இசைத்துப்

பாடத் தொடங்கினார்...

நான்...

நான் அவன் நண்பன்;

நல்ல நண்பன்!

அருஞ்சொற்பொருள்

1. பரிமளம் - வாசனைப் பூச்சு
2. சித்திரம் - ஓவியம்
3. ஆனந்தம் - மகிழ்ச்சி
4. சுக்கிரதிசை - வளம்
5. அட்சய - குறைவற்ற
6. தேகம் - உடல்
7. பாதாதிகேசம் - அடி முதல் முடி வரை

2. மு. மேத்தா

முகம்மது மேத்தா 05.09.1945 இல் முகமதுவாவா - அமீதாபீனி புதல்வராகப் பிறந்தார். வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் வரிசையில் தமக்கென ஓரிடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவர். இவர் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

புதுக்கவிதையை இளைஞர்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்றோரில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்', 'உள்வலம்', 'வெளிச்சம் வெளியே இல்லை', 'மனச்சிறகு', 'அவர்கள் வருகிறார்கள்', 'முகத்துக்கு முகம்', 'நடந்த நாடகங்கள்', 'காத்திருந்த காற்று', 'தீருவிழாவில் ஒரு தெருப்பாடகன்', 'நந்தவன நாடகம்', 'என்னுடைய போதி மரங்கள்', 'ஒற்றைத் தீக்குச்சி', 'மனிதனைத் தேடி' ஆகியவை இவரது படைப்புகளாகும்.

இவர் 2006-இல் 'ஆகாயத்தில் அடுத்த வீடு' என்ற கவிதை நூலுக்காகத் தமிழ்மொழிக்கான சாகித்திய அகாதமி விருதையும், 'உள்வலம்' எனும் நூலுக்காக தமிழக அரசின் பரிசினையும் வென்றார். இவரது 'சோழ நிலா' என்ற வரலாற்றுப் புதினம் ஆனந்த விகடன் பரிசு பெற்றது. மாதச் சம்பளம் வாங்குவோனின் மனநிலையை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் கவிஞர்.

“என்னுடைய சம்பளநாளில்
எண்ணி வாங்குகிற
பளபளக்கும் நோட்டுகளில்
எவரெவர் முகமோ தெரியும்
என்முகம் தவிர”

பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதை 'முகத்துக்கு முகம்' என்ற கவிதை நூலில் உள்ள 'உலகம் உயர்க' எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது. உலக முன்னேற்றத்தை தடுக்கும் முடிச்சுகளை அவிழ்க்க வேண்டும் இல்லையேல் உடைக்கவேண்டும் என்று இக்கவிதை கூறுகிறது.

உலகம் உயர்க

காலம் நமக்கொரு
கடிதம் கொடுக்க
காலைக் கதிர் விரல்கள்
அந்தக்
கடிதத்தைப் பிரிக்க

புத்தாண்டு என்கிற
பூரிக்கும் செய்தியின் மேல்
சித்திரை வைத்த
முத்திரை தெரிகிறது.

குப்த சாம்ராஜ்யக்
கொடி மரங்கள் சாய்ந்ததுண்டு!
வானொலியே உன்னுடைய
சப்த சாம்ராஜ்யச்
சதுரங்கமோ...
ஒருநாளும் அழியாமல்
உருள்கிறது.

காதுகளில் -
புதிய நதியலையாய்ப்
புரள்கிறது.

அந்த நாள் அரசர்களின்
வழி உலாப் பாடல்களை
நான்

வரவேற்றதில்லை.
 உன்னுடைய
 ஒலி உலாப் பாடல்களை
 உள்ளம் மறுத்ததில்லை!

உயர்வெங்கே இருக்கிறது?
 நெடிதோங்கும் மலைவெளியின்
 நிமிர்ச்சியிலா?
 முடிமன்னர் கோட்டை மதில்
 முதிர்ச்சியிலா?

தெருவிளக்கு எரியாத
 தினங்களில்
 நடுவீதியில் நின்று
 நகராட்சியைத் திட்டுகிறோம்...

வீட்டு விளக்கெரிய
 வில்லை யென்றாலோ...
 மின்சார அலுவலரை
 உடனே அழைத்து வர
 ஓடுகிறோம்.

எந்த விளக்கெரிந்து
 என்ன பயன்?
 நமது
 இதயம் வெகுநாளாய்
 இருண்டு கிடக்கிறதே!

அவரவர் மனதில்
 அன்பு விளக்கொரிந்தால்
 உலகத்தில் -
 ஒரு கோடிச் சூரிய
 ஒளி வீசாதோ?

நாடுகள்
 தாண்ட வேண்டியது
 எல்லைக் கோடுகளையல்ல
 வறுமைக் காடுகளை!

திசைகள் -
 குறியீடுகளே அன்றிக்
 குறுக்கீடுகள் அல்ல!

உண்மை ஊசியின் -
 உட்புக முடியாமல்
 பூமி நூல்கண்டில்
 முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும்
 முடிச்சுகள் எத்தனை!

சரித்திரம் வெறும்
 சாட்சியாய் நின்றிருக்க
 அதிகார தேவனின்

ஆணவக் கால்களில்
உதைபடும் பூவாய்
உலகம் இருந்தது.

உழைத்த கைகளுக்கு
அடிமை விலங்கும்
உதைத்த கால்களுக்கு
உயர்ந்த நடை விரிப்பும்
கிடைக்கும் என்றால் -

திருத்தப்பட வேண்டியது
தரித்திரம் மட்டுமல்ல
சரித்திரமும் தான்!

தட்டினால் திறக்கப்படும்
என்ற
சத்திய வசனத்தைக்
கடைப் பிடிப்போம்!

ஒழுங்கு குலையாமல்
ஒரு கை விரலால்
தட்டுவோம்!

அப்போதும்
தாழ் நீக்காக் கதவின் முன்
திட்டுவோம்; அப்போதும்
திறக்கப் படாவிட்டால்

மொத்தமாய்க் கூடி
முடிவெடுத்துக் கொண்டு
முட்டுவோம்!

மறுபடியும் திறக்க
மனம் வராக் கதவுகளை
உடைத்து நொறுக்கிக் கொண்டு
உள்ளே நுழைவோம்!

கண்ணீர் நதிகளால்
கடல் மட்டம் உயராமல்
புன்னகைப் பூக்களால்
பூமி உயரட்டும்!

அருஞ்சொற்பொருள்

1. சாம்ராஜ்யம் - பேரரசு
2. தினங்களில் - நாட்களில் (இங்கே இரவுகளில்)
3. பூமி - புவி
4. சரித்திரம் - வரலாறு
5. தரித்திரம் - ஏழ்மை
6. சத்தியம் - உண்மை
7. நதி - ஆறு

3. சிற்பி பாலசுப்ரமணியம்

கொங்குநாட்டில் பொள்ளாச்சி என்னும் ஊரில் 1946-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பெற்றோர் பொன்னுசாமி - கண்டியம்மாள். பெற்றோர் இட்ட பெயர் நடராச பாலசுப்ரமணிய சேது ராமசாமி. சிற்பி என்னும் புனைப்பெயர் கொண்டவர்.

11 கவிதைத் தொகுப்புகள் உட்பட 40க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். 4 மலையாள நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவரது 'அக்னிசாட்சி' எனும் மொழிபெயர்ப்பு நூல் 2000ஆம் ஆண்டிற்கான சாகித்திய அகாதமி விருதினைப் பெற்றது. மீண்டும் 2002இல் 'ஒரு கிராமத்து நதி' என்ற கவிதை நூலுக்கு சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றார். புதுக்கவிதையில் அமைந்த காப்பியமான 'மௌன மயக்கங்கள்' என்ற நூலுக்காகத் தமிழக அரசின் பரிசீனைப் பெற்றார். குழந்தைகளுக்காக 'வண்ணப்பூக்கள்' என்ற பெயரில் நூல் இயற்றியுள்ளார். 'ஆதிரை' என்னும் கவிதை நாடகமும் பல உரைநடை நூல்களும் இயற்றியுள்ளார். பொள்ளாச்சியில் 'கவிஞர் சிற்பி அறக்கட்டளை' நிறுவி வாழும் இவர் கவிஞர்கட்குச் 'சிற்பி விருது' வழங்கிவரும் பெருமைக்குரியவர்.

நமக்குப் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்ற 'மனிதம்' என்னும் கவிதை இயந்திர மனிதனின் செயல்பாடுகளையும், விஞ்ஞானத்தின் முன்னேற்றத்தால் விளையும் தீங்குகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

மனிதம்

நீல மின் விளக்கு விழிகள்

பளிச்சிடப் பளிச்சிட

உருக்குக் கவச உடுப்பு

நலுங்காமல் நடந்து

அலுமினிய விரல்களால்
காலை வணக்கம் செய்து
ரசாயன ரப்பர் உதடுகள்
இறுக மூடிக்
கட்டளைக்குக்
காத்திருந்தது
இயந்திர மனிதன்
(பூதம்)?

காலைச் சாப்பாட்டுக்
கலர் மாத்திரைகளை
மென்றபடி
கூரியக் கதிரூப்பில்
கொதித்த
'சிரியஸ்' நட்சத்திர
ஊற்று நீரைப்
பருகிய விஞ்ஞானி
நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

அவன் பார்வை பட்டதும்
சேவக யந்திரத்தின்
எலக்ட்ரானிக் மூளைக்குள்
'கிர்' ரெனக் குறுகுறுப்பு

மேசை மீதிருந்த
சந்திர காந்தக்
கல் பித்தான்களை
விஞ்ஞானி விரல்கள்
பியானோக் கலைஞனாய்த்
தொட்டு நகர்ந்தன

சதுரமாய் வட்டமாய்
முக்கோணப் புள்ளியாய்

கேள்விப் பொறிகள்
இயந்திர மூளைச்
'செல்'களில் சுறுசுறுத்தன

தாடைக் கீல்கள்
மெல்ல அசைந்தன

ஆணும் பெண்ணு மல்லாத
ஒரு குரல் நாடாச் சுருளென
விரிந்து வெளி வந்தது
“தீருவாளர்
விஞ்ஞானி அவர்களே!
இட்ட கட்டளைகள்
யாவும் முடித்தேன்”

கடற்கரை மணல் துகள்
கணக்கு முடிந்தது
ஆயிரம் வளைவு
நெளிவுடனிருந்த
தலைமுடி தந்தீர்
ரசாயனச் சேர்க்கையால்
கம்பியாய் நீண்டது

காலம் தூரம் பாரம்
நுண்ணிய கணக்குகள்
நொடியில் தீர்ந்தன
கடைசி கடைசியாய்
நாய் வால் கோணலை
சரி செய்ய மட்டும்
இரண்டு நாளாயிற்று
புது மருந்தொன்றை
ஊசியில் செலுத்த

கேள்விக் குறிவால்
சுட்டு விரலாய்
வடிவுற் றாயிற்று

அடுத்த கட்டளை...
அடுத்த கட்டளை...

விஞ்ஞானி
தலை கோதிச் சிந்திக்க...

எதிரிலிருந்த
தொலைக்காட்சித் திரை
சிவப்பு வண்ணத்தில்
குளித்ததால்
திடுக்கிட்டுப் பார்த்தான்

எழுத்துக்கள் திரையில்
எறும்பாய் நகர்ந்தன

“அவசரச் செய்தி
அவசரச் செய்தி!”

“விஞ்ஞானி விவேகன்
குழந்தை ஒளியரசி
தானே திறந்து
தானே மூடும்
வாசல் கதவில்
பொம்மையை எடுக்கக்
குனியும்போது
சிக்கி நெரிந்து
சிதைந்து
மரணமுற்றாள்...”

விஞ்ஞானி விவேகன்
 இயந்திரமானான்
 ஒரு கணம்
 வெளிநிற்று முகம்
 திரையில்
 வெள்ளைத் துணியில்
 பொதிந்த
 செம்பருத்திப் பூ முகம்
 குழந்தை முகம்
 நிழலாடி மறைந்தது

“அம்மா...
 அம்மா...”

விசும்பும் அவன் குரல்
 விஞ்ஞான சாதனங்களில்

பட்டுப் பட்டுப்
 புனர் ஜன்மமெடுத்தது

ஒரு மூலையில்
 ஒலி அளக்கும் கருவியில்
 அவன் அழகை
 ஒளிக் கோடுகளாய்
 ரேகைகள் போட்டது

கண்ணீரில்
 கசங்கிய முகத்தோடு
 துக்கத் தவிப்பில்
 அவன் வீறிடுகையில்

“அடுத்த கட்டளை
அடுத்த கட்டளை...

இயந்திர மனிதனின்
வறண்ட
குரல் குறுக்கிட்டது

வார்த்தைகள் உருவின்றி
அடைக்க
கை விரல்கள் மரக்கிளையாய்ப்
பின்னி இறுக

மழையில் நனைந்த
குருவிச் சிறகாய்
இமைகள் அடித்துக் கொள்ள
விஞ்ஞானி அலறினான்...

“ம் போ... பிசாசே
அழு... அழு...
அழு... போ...”

ஓய்ந்து போய்
ஒன்றும் விளங்காமல்
நின்றது அழுத் தெரியாத
இயந்திர மனிதன்!

அருஞ்சொற்பொருள்

1. விஞ்ஞானம் - அறிவியல்
2. புனர் ஜன்மம் - மறுபிறவி
3. பிசாசு - பேய்

4. வாலி

கவிஞர் வாலி 29.10.1931இல் திருச்சி மாவட்டம் திருப்பராய்த்துறையில் பிறந்தவர். இயற்பெயர் ரெங்கராஜன். பெற்றோர் சீனிவாசன் - பொன்னம்மாள். திருவரங்கத்தில் கல்வி பயின்றார். ஏழாயிரம் பாடல்களைத் திரைப்படப் பாடல்களாக எழுதியுள்ளார். கவிதை நூல்களும் காவிய நூல்களும் இயற்றியுள்ளார். “கலைமாமணி” விருது பெற்ற கலைஞர். தமிழக அரசின் சிறந்த திரைக்கவிஞருக்கான விருதை நான்கு முறை பெற்றவர்.

கலையுலக வித்தகருக்கான பாரதிதாசன் பரிசையும், பாரதி விருதான ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பொற்கிழியையும், முரசொலி அறக்கட்டளை விருதான கலைஞர் விருதும் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பொற்கிழியும் பெற்றவர்.

கலைஞர் காவியம், கிருஷ்ண பக்தன், கிருஷ்ண விஜயம், பாண்டவர் பூமி, இராமானுஜ காவியம், நாமும் இந்த நூற்றாண்டும், அவதார புருஷன் போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

பாடப்பகுதியில் இடம்பெறும் ‘தாடகை’ அவதார புருஷன் என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

தாடகை

கமண்டலம் ஏந்தி
கௌசிகன் முன் செல்ல -
கைவில் ஏந்தி - இரு
குமாரரும் பின் செல்ல -

புண்ணிய மூர்த்திகளின்
பொன்னுடல்களைத் தொட்டு -
கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டது
காற்று!

வேலை முடிந்து மாலைச் சூரியன்
 மீண்டும் -
 காலை சந்திப்பதாகக்
 காட்டு மலர்களுக்குக்
 கைகாட்டி விட்டு -
 மேலைத் திசையில்
 மெல்ல மறைந்தான்.

மரங்களும் -
 நிலத்தில் காயப் போட்டிருந்த
 நிழல் ஆடைகளை
 மடித்து வைத்துக் கொண்டன.

சாயங்கால நேரம்;
 சரயுநதிக் கரை ஓரம்
 தசரத குமாரர்களைத்
 தரையில் உட்கார வைத்து...

நலம் விளைவிக்கும்
 'பலம்' 'அதிபலம்' எனும்
 மந்திரம் இரண்டை
 முனிவன் கற்பித்தான்

கக்கிருட்டுப் புடவையைக்
 காடு கட்டிக் கொண்டது
 மெல்லிய புல்லின்மேல் - மூவரும்
 மேனியைக் கிடத்தினர்!

வானம் விழிக்குமுன்
 அவர்கள் விழித்தார்கள்
 காலைக் கடன்களைக்
 காட்டில் கழித்தார்கள்

பிறகு -
 நடந்தார்கள்
 நடந்தார்கள்
 காங்கையை நாவாயால்
 கடந்தார்கள்.

பாலை வனம் ஒன்று -
 பார்வையில் பட்டது! - அங்கு
 கண்ணும் சுட்டது! - கால் வைத்த
 மண்ணும் சுட்டது!

கௌசிக முனிவன்
 கதையைச் சொன்னான்

‘அரசு குமாரர்களே!
 அற்றை நாளில்...

இது -
 வாய்க்காலும் ஏர்க்காலும்
 வலம் வந்த நிலம்
 அகத்தை யடக்கிய அகத்திய
 முனிவர்
 தவம் செய்த தலம்

இந்த
 அழகிய இடத்தை
 அழகிய இடமாய்
 ஆக்கியவள் தாடகை

பெண்ணினத்தில்

அவள் -

மெல்லினமுமல்ல

இடையினமுமல்லை;

வல்லினம் - மனம்

கல்லினம் - குணம்

புல்லினம்!

தாடகை இங்குதான்

சஞ்சரிக்கிறாள் - கண்ணில்

தென்படும் பேர்களை

சங்கரிக்கிறாள்.

மனிதன் - அவளுக்கு

மதிய உணவு - அவன்

செந்நீர் - அவள் பருகும்

தண்ணீர்!

பிணங்களே - அவளுக்குப்

பஞ்ச மெத்தை!

நிணங்களே அவளது

நெடுங் கூந்தலுக்கு நெய்!

உதிர்த்த தலைகளை

மாலை யாகவும்

உரித்த தோல்களை

சேலை யாகவும்

உடுத்துகிறாள்;

பல்லுயிரையும்
படாத பாடு
படுத்து கிறாள்!

அன்புள்ள
ராமச்சந்திரா!
அவளுக்கு -
முடிவு காலமும் -
ஆருயிர்க் கெல்லாம்
விடிவு காலமும் -
உன்னால் தான்
உண்டாக வேண்டும்!”

கௌசிக முனிவன்
கூறி முடிக்கையில்...

குன்று அதிர்ந்தது! - எங்கும்
கானல் அடர்ந்தது! - கருத்த
வானம் வெளிறியது! - கூகை
வாய்விட்டு அலறியது!

தாடகை வந்தாள்! - சூலம்
தடக்கை தாங்கி நின்றாள்!

மானிடரைக் கண்டாள்;
கர்ச்சித்தாள்!
மூவரையும் -
கெட்ட வார்த்தைகளால்
அர்ச்சித்தாள்!

நாயகன் ராமன் -
 நடுமுள் நடுங்காத
 துலாக்கோல் போல் நின்றான்.
 பேசுருந் தவமுடைய
 பெரிய முனிவனிடம் -
 'பெண்ணைக் கொல்லல்
 பெரும் பாவம்!' என்றான்

அருந்தவசி அவனை
 ஆற்றுப் படுத்தினான்;

'ஹே! ராமா!
 இவள் -
 பெண்ணல்ல!
 பெண்ணுருக்கொண்ட பேய்!
 பேய்களுக் கெல்லாம் தாய்!

காலும் கையும் முளைத்து வந்த -
 ஆல காலம்;
 இவளைக் கொன்றால் உன் புகழ்
 நிற்கும் கால காலம்!

சிரஞ்சீவி
 ராமனே! - தாடகையின்
 சிரஞ்சீவி
 தருமத்தைக் காப்பாற்று!

அனந்த ராமன் -
 கைவில்லில் நானேற்றிக்
 கணையை வைத்தான்! - அவள்
 கோப வெள்ளத்திற்கு
 அணையை வைத்தான்!

அவள் -
 கல்மாரி பெய்தாள்! - ராமன்
 வில்மாரி பெய்தான்
 மாறி -
 மாறி -
 மாரி பெய்ய -

மந்திரம் ஓதி
 மற்றொரு கணையை
 மன்னவன் எய்ய -
 விழுந்தாள் தாடகை;
 எழுந்தது தருமம்!

அருஞ்சொற்பொருள்

1. கௌசிகன் - விசுவாமித்திரர்
2. இருகுமாரர் - இராமனும் இலக்குவனும்
3. மந்திரம் - சொல்
4. சஞ்சரிக்கிறாள் - வசிக்கிறாள்
5. சங்கரிக்கிறாள் - கொல்கிறாள்
6. சிரஞ்சீவி - நிலையாக நீண்டகாலம் வாழ்பவன்

5. அப்துல் ரகுமான்

20ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற புதுக்கவிதையாளருள் குறிப்பிடத்தக்கவர். 1937இல் மதுரையில் பிறந்தார். மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் மதுகலை தமிழ் இலக்கியம் பயின்றார். வாணியம்பாடி இசுலாமியக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். 'புதுக்கவிதையில் குறியீடு' என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு நிகழ்த்தியுள்ளார்.

இவரது பால்வீதி, நேயர் விருப்பம், சுட்டுவிரல் போன்றவை மிகக் குறைவாக எழுதி நிறைய பேசப்பட்டது. 'ஆலாபனை' எனும் கவிதைத் தொகுப்பு 1999 இல் சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றது. இவரது கவிதைச் சிறப்பின் காரணமாகக் 'கவிக் கோ' என்று அழைக்கப்பட்டார். வானொலி, தொலைக்காட்சி, மேடை என நூற்றுக்கணக்கான கவியரங்குகளில் சாதனை புரிந்தவர். தமிழன்னை விருது, அட்சரா விருது, பாரதிதாசன் விருது, கலைமாமணி விருது, ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கொண்ட முரசொலி அறக்கட்டளை விருது உட்பட ஏராளமான விருதுகள் பெற்றவர்.

பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள 'பாருக்குள்ளே நல்லநாடு' என்ற கவிதை சுட்டுவிரல் எனும் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. நாட்டில் புரையோடிக் கிடக்கும் சட்ட ஒழுங்கை நோக்கி நீண்டது கவிஞரின் சுட்டுவிரல்.

பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு

அவர்களைச் சிறையில் சந்தித்தேன்.

“என்ன குற்றம் செய்தீர்கள்?”

என்று கேட்டேன்.

ஒவ்வொருவராகச் சொன்னார்கள்:

“எங்கள் வீட்டில் திருடிக்கொண்டு

ஒருவன் ஓடினான். 'திருடன், திருடன்'

என்று கத்தினேன். அமைதிக்குப்

பங்கம் விளைவித்ததாக என்னைக்
கைது செய்துவிட்டார்கள்”

“என் வருமானத்தைக் கேட்டார்கள்.
‘நான் வேலையில்லாப் பட்டதாரி’ என்றேன்.
வருமானத்தை மறைத்ததாக வழக்குப்
போட்டுவிட்டார்கள்”.

“நான் கரிமூட்டை தூக்கும் கூலி;
கூலியாகக் கிடைத்த ரூபாய் நோட்டு
கரி பட்டுக் கருப்பாகிவிட்டது. கருப்புப்
பணம் வைத்திருந்ததாகக் கைது செய்துவிட்டார்கள்”.

“என் வயலுக்கு வரப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.
‘பிரிவினைவாதி’ என்று பிடித்துக்கொண்டு வந்து
விட்டார்கள்”.

“அதிகாரி லஞ்சம் வாங்கினான்; தடுத்தேன்.
அரசுப் பணியாளரை அவருடைய கடமையைச்
செய்யவிடாமல் தடுத்ததாகத் தண்டித்துவிட்டார்கள்”.

“அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும் படச்
சுவரொட்டியை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தேன்.
சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அவதூறு
செய்ததாக அழைத்துக்கொண்டு வந்து
விட்டார்கள்”.

“வறுமைக் கோட்டை அழிப்போம்” என்று
பேசினேன். அரசாங்கச் சொத்தை
அழிக்கத் தூண்டியதாக அடைத்துப்
போட்டுவிட்டார்கள்”.

“ஊழல் பேர்வழிகளை நாடு கடத்தவேண்டும்” என்று எழுதினேன். ‘கடத்தல்காரன்’ என்று கைது செய்துவிட்டார்கள்”.

“நான் பத்திரிகை ஆசிரியன். தலையங்கத்தில் உண்மையை எழுதினேன், ‘நாட்டின் ஸ்திரீத் தன்மையைக் குலைத்ததாகக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள்”.

“சுதந்திர தின விழாவில் ‘ஜன கண மன’ பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் பசியால் சுருண்டு படுத்துக்கொண்டிருந்தேன். எழுந்து நிற்க முடியவில்லை. தேசிய கீதத்தை அவமதித்ததாகச் சிறையில் அடைத்துவிட்டார்கள்”.

“அக்கிரமத்தை எதிர்த்து ஆயுதம் ஏந்தச் சொன்னான் கண்ணன் என்று யாரோ கதா காலட்சேபத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என் பெயர் கண்ணன். ‘பயங்கரவாதி’ என்று என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்”.

நான் வெளியே வந்தேன்.

சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எதுவும் இல்லாமல் நாடு அமைதியாக இருந்தது.

அருள்சொற்பொருள்

1. கூலி - சுமை தூக்குபவன்
2. அதிகாரி - அலுவலர்
3. ஸ்திரீத்தன்மை - உறுதித்தன்மை
4. சுதந்திரதீனம் - விடுதலைநாள்
5. தேசியகீதம் - நாட்டுப்பண்
6. கதாகாலட்சேபம் - கதை சொல்வது / கேட்பது வாயிலாகக் காலத்தைச் செலவிடுதல்.

6. வைரமுத்து

கவிஞர் வைரமுத்து திரைப்படத் துறையில் கண்ணதாசனுக்கு அடுத்துச் சிறந்த புகழை நிலைநாட்டி வருபவர். இவர் 1953ஆம் ஆண்டு, தேனி மாவட்டம் பெரியகுளத்தை அடுத்த மெட்டுர் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தவர். பெற்றோர் இராமசாமி - அங்கம்மா. சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் முதுகலை தமிழிலக்கியம் பயின்றார். சிறுவயதிலேயே தனது 19ஆம் வயதில் 'வைகறை மேகங்கள்' என்ற முதல் மரபுக் கவிதை நூலை வெளியிட்டார். புதுக்கவிதையில் 'திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்' எனும் முதல் கவிதை நூலை வெளியிட்டார். இதுவரை இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள் எழுதியுள்ளார்.

திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், இன்னொரு தேசிய கீதம், இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல ஆகியவை இவரது கவிதைத் தொகுப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை. 1996இல் வெளியான 'தண்ணீர் தேசம்' தமிழில் ஒரு விஞ்ஞானக் காவியம் என்னும் பெருமை பெற்றுள்ளது. பாரதியின் வாழ்க்கை பற்றிக் 'கவிராசன் கதை' என்ற வசன காவியம் படைத்துள்ளார். இவரது 'கள்ளிக்காட்டு இதிகாசங்கள்' என்ற புதினம் சாகித்திய அகாதமி பரிசு பெற்றுள்ளது. 'திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்' எனும் முதல் கவிதை நூல் புதுக்கவிதையில் புதியதன்மையால் என்னும் பாராட்டைப் பெற்றது. இந்த நூல்தான் கவிஞரை திரையுலகுக்கு ஆற்றுப்படுத்தியது, அறிமுகப்படுத்தியது.

“உறக்கம் கலைவதைப்போ?

மயக்கம் தெளிவதைப்போ?”

எனும் கவிதை பாரத தேசம் அந்நியர்களிடமிருந்து விடுதலைபெற்று உள்நாட்டு விலங்குகளிடம் சிறைப்பட்டுக் கிடப்பதை எண்ணிச் சாடுகிறார்.

உறக்கம் கலைவதெப்போ?

மயக்கம் தெளிவதெப்போ?

பாரத தேவீ!

சுகந்தானா?

எழு!

நீ கிடப்பதென்ன

உறக்கத்திலா? மயக்கத்திலா?

பார்!

போராட்ட மறவரின்

சுடலையில் பற்றவைத்த

சுதந்திர தீபத்தில்

சீமான் மகன்கள்

சிகரெட் பற்றவைப்பதை...

பார்!

இரத்த ஈரத்தில்

சுரந்துவந்த சுதந்திரநதி

நிஜமான வயல்களை

நிராகரித்து,

மாளிகைகளின்

நீச்சல் குளங்களில்

நிரம்பி விட்டதை.

எம்

சுதந்திரச் சீதை

மீட்பின் பின்னும்

சிறையிருக்கிறாள்...

அசோகவனத்திலல்ல...

ஆரோ சிலரின்

அந்தப் புரத்தில்.

அடிமைச் சமூகத்தின்

அடிவயிற்றில்

காலம் கிழித்த

காயத்தை மூட

அழுக்கு ஜனநாயக

ஆடையைக் கட்டினோம்!

கட்டிய துணியில்

ஒட்டிய அழுக்கில்

புண்ணே அல்லவா

புரையோடி விட்டது!

என்ன தந்ததாம்

இந்தச் சுதந்திரம்?

அப்பனின் திருவோட்டை

புத்திரனுக்கு

இது

புதுப்பித்துத் தந்தது.

என்ன செய்ததாம்

இந்தச் சுதந்திரம்?

வெளிநாட்டான் இட்ட விலங்கை

உருக்கி

உள்ளூர் விலங்குகள்

உற்பத்தி செய்தது!

அசோகச் சக்கரம்
இந்தத் தேசத்தின்
அச்சாணிகளைத் தானே
அதிகம் நசுக்கியது?

சுதந்திர தேவீ
உன்
கண்திறக்கும் என்று
காத்திருந்த பக்தருக்கு
நீ
நெற்றிக்கண் திறப்பதென்ன நீதி?

என் தேசத்துக்குள் வந்த
சுதந்திரம்
உண்மையின் ஆடைகளை
உடுத்துவந்த பொய்யோ?

எதிர்காலப் புறாப்பிடிக்க
ஒட்டடையில் பின்னிய
கண்ணியோ?

சுதந்திரம் என்பது...
அரசியல் சாசனத்தில்
அச்சடித்த எழுத்தல்ல...

அது
தேடிக் கிடைக்காத
தேவாமிர்தம் அல்ல...
'மானுடக் கடலின்
மனிதாமிர்தம்'

சுதந்திரம்

சமத்துவத் தேரின் வடம்!

சமத்துவத் தேரிழுக்கச்

சமூகம் தயார்!

ஆனால்

பல்லக்குப் போகமட்டும்

முதலாளித்துவம் போட்ட

ஒற்றையடிப் பாதையிலே

ஓடுமா இந்தத் தேர்?

பாரத தேவீ!

நீ

கிடப்பதென்ன

உறக்கத்திலா?

மயக்கத்திலா?

உறக்கந்தான் என்றவர்கள்

உன்னைத்

துயிலெழுப்புவதாய்...

தாலாட்டுப் பாடினர்;

தாமும் உறங்கினர்!

மயக்கந்தான் என்றவர்கள்

உன்

மயக்கந் தெளிவிப்பதாய்...

உன்முகத்தில்

சாராயந் தெளித்தனர்;

தாமும் மயங்கினர்!

எனக்குத் தெரியும்!
 உன் முகத்தில்
 இரத்தத் துளிகள் தெறிக்கும் வரைக்கும்
 உன்
 உறக்கம் கலைவதாவது...
 மயக்கம் தெளிவதாவது...
 அது வரைக்கும்
 பசி மயக்கத்தில்
 படுத்துக் கிடக்கும் பாரதத் தோழனை
 உன்
 தேசிய கீதத்திற்கு
 நிற்க வேண்டும் என்று
 நிர்பந்திக்காதே!

அருள்சொற்பொருள்

1. சுதந்திரம் - விடுதலை
2. தீபம் - விளக்கு
3. ஜனநாயகம் - மக்களாட்சி
4. நிர்பந்திக்காதே - கட்டாயப்படுத்தாதே

- - -

இரண்டாம் பருவம்

தாள் 2

சமய இலக்கியங்களும் சிறுகதையும்

இரண்டாம் பருவம்

தாள்: 2 சமய இலக்கியங்களும் சிறுகதையும்

அலகு - 1 : அ. திருவாசகம்

திருச்சதகம் - அறிவுறுத்தல்

-மாணிக்கவாசகர்

திருவாதவூரில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தவர். அரிமர்த்தனப் பாண்டிய மன்னனிடம் 'தென்னவன் பிரமராயன்' என்ற பட்டம் பெற்று அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தவர். 'வாதவூரடிகள்' என்ற பெயரும் இவருக்கு உண்டு.

மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானிடம் பக்தி கொண்டவர். திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில் சிவகுருவின் போதனையால் கவரப்பெற்றார். பாண்டியன், குதிரைகள் வாங்கக் கொடுத்த பணத்தைச் சிவாலயப் பணியில் செலவிட்டார். வெகுண்ட பாண்டியன் இவரைச் சிறையிலடைத்தான். இறைவனோ நரிகளைக் குதிரைகளாக மாற்றி, பாண்டியனிடம் விட்டுச் சென்றான். குதிரைகள் இரவில் நரிகளாக மாறி மறைந்தன. பாண்டியன் இவரை முதுகில் கல்லை ஏற்றி வைகை நடுவில் நிறுத்தினான். இறைவன் வைகையில் வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கச் செய்தான். மக்கள் ஆற்றின் உடைப்பை அடைத்தனர். வந்தி என்னும் ஆதரவற்ற முதியவளுக்காக இறைவன் கூலியாளாக வந்தான். அந்தக் கூலியாளர் உடைப்பை அடைக்காமல் விளையாடவே, பாண்டியன் அவனைப் பிரம்பால் அடித்தான். அந்த அடி பாண்டியன் உட்பட அனைவர் மீதும் விழுந்தது. வாதவூராரை விடுதலை செய்து

மீண்டும் அமைச்சராக்கினான் பாண்டியன். சிவசக்தியே உயர்புதவி என்று கருதும் வாதவூராரோ, அமைச்சர் புதவி ஏற்காது சிவாலயங்கள் தோறும் சென்று திருவாசகப் பாமாலை கூட்டி மசிழ்ந்தார்.

பாண்டிநாட்டுத் திருக்கோயில்களில் பாடிய இவரது பாடல்களை மீண்டும் பாடுமாறு இறைவன் பணித்தான். வாதவூரார் பாடவே அவற்றை இறைவனே ஏடுகளில் எழுதினான் என்பர். மாணிக்கம் போன்ற அப்பாடல்களைப் பாடியமையால் இறைவன் வாதவூராரை மாணிக்கவாசகர் என்று அழைத்தான்.

இவர் அறிவுநிலையாகிய ஞானத்தொண்டாற்றியவர். திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரநீழலில் சிவகுருவடிவாய் நின்று ஆட்கொள்ளப்பட்டதும் நமச்சிவாய வாழ்க எனத் தொடங்கும் சிவபுராணமே ஞானமெய்ந்நெறியினை உணர்த்துவதாகும்.

திருவாசகத்தில் ஒரு சிற்றிலக்கியம் திருவெம்பாவை ஆகும். பக்திப் பயிரை வளர்க்கும் அரிய பாமணிகளைக் கொண்டது.

“பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக” என இறைவன் வேண்டினான். மாணிக்கவாசகரும் திருக்கோவையாரைப் பாடினார். இறைவன் அதனையும் எழுதிச் சிதம்பரத்திலுள்ள பொன்னம்பலத்தில் வைத்தான். அந்தணர்கள் அதற்குப் பொருள் யாது? என வினவினர். மாணிக்கவாசகர் தில்லை நடராசப் பெருமானைக் காட்டி அவருடனே இரண்டறக் கலந்தார்.

மாணிக்கவாசகர் வாழ்ந்தது 32 ஆண்டுகளே. இவரது பாடல்கள் ஞானநெறியை உணர்த்துவன. சன்மார்க்க வகையைச் சார்ந்தவை. சிவபெருமானைக் காதலனாகவும், தன்னைக் காதலியாகவும் எண்ணிப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்.

அறிவுறுத்தல்

நாடகத்தா லுன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
 ஊடகத்தே நின்றிருகத் தந்தருளெம் உடையானே 1

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
 வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
 தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமாளென்
 மானேயுன் அருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவானே 2

வருந்துவன்றின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பான் நாயடியேன்
 இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப்
 பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம் புரியாயேல்
 வருந்துவனற் றமியேன்மற் றென்னேநான் ஆமாறே. 3

ஆமாறுன் திருவடக்கே அகங்குழையேன் அன்புருகேன்
 பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
 கோமான்நின் திருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
 சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே 4

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
 ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
 கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
 வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே. 5

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழுவேண்டிச்
கூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன் பாழ்த்தபிறப்
பறுத்தீடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே.

6

பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுன்
அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே.

7

வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ் வாய்க்கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
ஊனெலாம் நின்றிருகப் புகுந்தாண்டான் இன்றுபோய்
வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே.

9

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பாணை ஏத்தாதே
கூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே.

10

ஆ. ஆண்டாள் - திருப்பாவை

பெரியாழ்வாரின் திருநந்தவனத்தில் துளசிச்செடிகளுக்கு இடையிலிருந்து கண்டெடுத்து வளர்க்கப்பட்ட தெய்வக்குழந்தை ஆண்டாள். கோதை என்று அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட இவர் திருமாலுக்குக் கட்டி வைத்திருந்த மாலையைத் தான் அணிந்து இறைவனுக்குக் கொடுத்து அனுப்பி வந்தார். ஒரு நாள் மாலையில் கூந்தலிழை ஒன்று இருக்கக்கண்டு உண்மையை அறிந்து மனம் வருந்திய பெரியாழ்வார் வேறு மாலை கட்டி இறைவனுக்கு அணிவித்தபோது இறைவன் கோதை சூடிய மாலையே தனக்கு மகிழ்வளிப்பது என்று கூறினார். இவ்வாறு இறைவனையே ஆண்டு கொண்டதால் 'ஆண்டாள்' என்றும் தான் சூடிய மாலையை இறைவனுக்குக் கொடுத்ததால் 'சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார்' என்றும் போற்றப்பட்டார்.

சூடிக் கொடுத்த இச்சுடர்க்கொடி பாடிக் கொடுத்த பாசுரங்கள் திருப்பாவையும், நாச்சியார் திருமொழியுமாகும். முப்பது பாசுரங்களைக் கொண்டு விளங்கும் திருப்பாவை நூல் பாவை நூல்களில் காலத்தால் முற்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. திருப்பாவையில் வரும் 'வெள்ளி எழுந்து வியாழம் உறங்கிற்று' எனும் அடிகளைக் கொண்டு இவரது காலம் 3ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருப்பாவை

1. மார்கழித் திங்கள்

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்

நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்!

சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!

கூர்வேற் கொடுந் தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்

ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்,

கார்மேனிச்செங் கண்கதிர் மதியம்போல் முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்

பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்

2. வையத்து வாழ்வீர்கள்

வையத்து வாழ்வீர்கள்! நாமும்நம் பாவைக்குச்

செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ? பாற்கடலுள்

பையத் துயின்ற பரம னடிபாடி

நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி

மையிட் டெழுதோம், மலரிட்டு நாம் முடியோம்

செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்

ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி

உய்யுமா றெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

3. ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்

ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி

நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்

தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து

ஓங்கு பெருஞ்செந்நெ லூடு கயலுகள,

பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப,

தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி

வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்

நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

4. ஆழிமழைக் கண்ணா

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றும்நீ கைகரவேல்
 ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொ டார்த்தேறி
 ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்கருத்து
 பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதீர்ந்து
 தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
 வாழ உலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்
 மார்கழிநீ ராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

5. மாயனை

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை
 தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
 ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை
 தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்ததா மோதரனை
 தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது
 வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க
 போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
 தீயினில் தூசாகும் செப்பலோ ரெம்பாவாய்.

6. புள்ளும் சிலம்பின காண்

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
 வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ?
 பிள்ளாய்! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சுண்டு
 கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
 வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
 உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
 மெள்ள எழுந்தங் கரியென்ற பேரரவம்
 உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

7. கீசு கீசு என்று

கீசு கீசு சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தன்கலந்து
 பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே!
 காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
 வாச நறுங்குழ லாய்ச்சியர் மத்தினால்
 ஓசை படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ?
 நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாரா யணன்மூர்த்தி
 கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ?
 தேச முடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

8. கீழ்வானம்

கீழ்வானம் வெள்ளென் றெருமை சிறுவீடு
 மெய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
 போவான்போ கின்றாரைப் போகாமல் காத்துன்னைக்
 சுவ்வான் வந்துநின்றோம் கோது கலமுடைய
 பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
 மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
 தேவாதி தேவனைச் சென்று நாம் சேவித்தால்
 ஆவாவென் றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்

9. தூமணி மாடத்து

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரியத்
 தூபம் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
 மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
 மாமீர்! அவளை எழும்பீரோ? உன்மகள் தான்
 ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
 ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
 மாமாயன் மாதவன் வைகுந்த் னென்றென்று
 நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

10. நோற்றுச் சுவர்க்கம்

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!

மாற்றமும் தராரோ வாசல் திறவாதார்?

நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்

போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்

கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கருணனும்

தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?

ஆற்ற அனந்த லுடையாய்! அருங்கலமே!

தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. குறளை - கோள் சொல்லுதல்
2. கயல் - கெண்டைமீன்
3. சகடம் - வண்டி
4. கோது - குற்றம்
5. துயில் - தூக்கம்
6. துழாய் - துளசி

௨. சித்தர் பாடல்கள்

மனிதர்களிடம் காணப்படாத வியக்கத்தக்க ஆற்றலைக் கொண்டவர்களைச் சித்தர் என்று அழைக்கின்றனர். இவர்கள் மெய்ஞானம் நிரம்பியவர்கள். மருத்துவம், மந்திரம், இரசவாதம் போன்றவை தெரிந்தவர்கள். எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள். இறப்பை வென்றவர்கள். அச்சம் அறியாதோர். கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் வல்லமை மிகுந்தவர்கள். ஆழமான யோகத்தையும், ஞானத்தையும் பற்றிப் பல பாடல்களைப் பாடியவர்கள். இவர்கள் பாடலில் மக்கள் வழக்கிற்கேற்ற மொழிநடையும் வடிவமும் தென்பட்டாலும் அவை ஆழமான பொருள் கொண்டவை.

குதம்பைச் சித்தர்

குதம்பை என்பது காதணி. குதம்பை எனும் காதணி அணிந்த மகளிரை விளித்துக் 'குதம்பாய்' என்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளதால் இவரை 'குதம்பைச் சித்தர்' என்று அழைக்கின்றனர். மெய்ப்பொருள் ஒன்றே கைப்பொருள். மற்றவையெல்லாம் பொய்ப் பொருள். கற்றவர்க்கு எத்திசைச் சென்றாலும் புகழுண்டு என்பது போன்ற கருத்துக்களை இவர் பாடல்களில் காணலாம். இவரது பாடல்களில் பல்வேறு நடைமுறை வாழ்வியல் கருத்துக்கள் நிறைந்துள்ளன.

குதம்பைச் சித்தர்

1. அட்டாங்க யோகம் அறிந்தமெய்ஞ் ஞானிக்கு
முட்டாங்கம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
முட்டாங்கம் ஏதுக்கடி?
2. வேகம் அடக்கி விளங்குமெய்ஞ் ஞானிக்கு
யோகந்தான் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
யோகந்தான் ஏதுக்கடி?
3. மாத்தானை வென்று மலைமேல் இருப்போர்க்குப்
பூத்தானம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
பூத்தானம் ஏதுக்கடி?

4. செத்தாரைப் போலத் திரியுமெய்து ஞானிக்கு
கைத்தாளம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
கைத்தாளம் ஏதுக்கடி?
5. கண்டாரை நோக்கிக் கருத்தோடு இருப்போர்க்குக்
கொண்டாட்டம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
கொண்டாட்டம் ஏதுக்கடி?
6. காலனை வென்ற கருத்தறி வாளர்க்குக்
கோலங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
கோலங்கள் ஏதுக்கடி?
7. வெண்காயம் உண்டு மிளகுண்டு சுக்குண்டு
உண்காயம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
உண்காயம் ஏதுக்கடி?
8. மாங்காய்ப்பால் உண்டு மலைமேல் இருப்போர்க்குத்
தேங்காய்ப்பால் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
தேங்காய்ப்பால் ஏதுக்கடி?
9. பட்டணஞ் சுற்றிப் பகலே திரிவோர்க்கு
முட்டாக்கு ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
முட்டாக்கு ஏதுக்கடி?
10. தாவரமில்லை தனக்கொரு வீடில்லை
தேவாரம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
தேவாரம் ஏதுக்கடி?

அருஞ்சொற்பொருள்

1. அட்டாங்க யோகம் - யோகமுறை எட்டு
2. காலம் - எமன்
3. முட்டாக்கு - முக்காடு
4. தாவாரம் - தாழ்வாரம்

ஈ. திருவருட்பா

- இராமலிங்க வள்ளலார்

(1823-1874)

திரு+அருள்+பா = திருவருட்பா. இறைவனது திருவருளைப் பெற விழைந்து பாடிய பாடல் எனவும், இறைவன் திருவருளால் பாடிய பாடல் எனவும் பொருள்படும்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள மருதூரில் இராமையா-சின்னம்மாள் புதல்வராகப் பிறந்தார். இளம் வயதிலேயே இறையருளால் கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடிய கருணை வள்ளல், சமய மறுமலர்ச்சியாளராகவும் சீர்திருத்தவாதியாகவும் திகழ்ந்தார். 'அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை' என்பதை மந்திரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார்.

மனுமுறை கண்ட வாசகம், ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம், சிவநேச வெண்பா, மகாதேவ மாலை, இங்கீதமாலை, பிள்ளைச்சிறு விண்ணப்பம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது பாடல்கள் யாவும் தொகுக்கப் பெற்றுத் 'திருவருட்பா' என்னும் பெயருடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. திருவருட்பா ஆறு திருமுறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சிதம்பரத்திற்கு அருகே வடலூரில் 1872இல் சத்திய ஞான சபையையும் 1867இல் சத்திய தருமச்சாலையையும் ஏற்படுத்தினார். 1865இல் சன்மார்க்க சங்கத்தையும் 1870இல் சித்தி வளாகத்தையும் நிறுவினார். வாழ்வின் அடிப்படை ஜீவ காருண்யமே என்னும் கொள்கை கொண்ட இவர் ஒளி வழிபாட்டை உருவாக்கினார். வடலூரில் தன் 51ஆம் வயதில் திருவருட்சோதியில் கலந்தார்.

தீருவருட்பா

ஆறாம் திருமுறை - தனித்திரு அலங்கல்

ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு

1. எவ்வுயிரும் பொதுஎனக்கண் டிரங்கிடப
கரிக்கின்றார் யாவர் அந்தச்
செவ்வியர்தம் செயல் அனைத்தும் திருவருளின்
செயல்எனவே தெரிந்தேன் இங்கே
கவ்வைஇலாத் திருநெறிஅத் திருவாளர்
தமக்கேவல் களிப்பால் செய்ய
ஒவ்வியதென் கருத்தவரீர் ஓதிடஎன்
வாய்மிகவும் ஊர்வ தாலோ.
2. எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிரும்
தம்உயிர்போல் எண்ணி உள்ளே
ஒத்தூரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்
யாவர் அவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்
இடம்என நான் தெரிந்தேன் அந்த
வித்தகர்தம் அடிக்கேவல் புரிந்திட என்
சிந்தைமிக விழைந்த தாலோ.
3. கருணை ஒன்றே வடிவாகி எவ்வுயிரும்
தம் உயிர்போல் கண்டு ஞானத்
தெருள்நெறியில் சுத்தசிவ சன்மார்க்கப்
பெருநீதி செலுத்தா நின்ற
பொருள்நெறிசற் குணசாந்தப் புண்ணியர்தம்

திருவாயால் புகன்ற வார்த்தை
 அருள்நெறிவே தாகமத்தின் அடிமுடிசொல்
 வார்த்தைகள் என்றறைவ ராலோ.

சாலையப்பனை வேண்டல்

கொச்சகக் கலிப்பா

4. மன்னப்பா மன்றிடத்தே மாநடஞ்செய் அப்பாளன்
 தன்னப்பா சண்முகங்கொள் சாமியப்பா எவ்வுயிர்க்கும்
 முன்னப்பா பின்னப்பா மூர்த்தியப்பா மூவாத
 பொன்னப்பா ஞானப் பொருளப்பா தந்தருளே.

கட்டளைக் கலித்துறை

5. ஆதிஅப் பாநம்அனாதியப் பாநங்கள் அம்மைஒரு
 பாதிஅப் பாநிரு பாஅப் பாசிவ பத்தர்அனு
 பூதிஅப்பா நல்விபூதி அப்பாபொற் பொதுநடஞ்செய்
 சோதிஅப்பா சுயஞ்சோதி அப்பாளனைச் சூழ்ந்தருளே.
6. அண்டஅப்பா பகிர்அண்ட அப்பா நஞ்சணிந்தமணி
 கண்டஅப்பா முற்றும்கண்ட அப்பா சிவகாமி எனும்
 ஒண்தவப் பாவையைக்கொண்ட அப்பாசடை ஓங்குபிறைத்
 துண்டஅப்பா மறைவிண்ட அப்பாளனைச் சூழ்ந்தருளே.
7. வேலைஅப்பாபடை வேலைஅப்பா பவவெய்யிலுக்கோர்
 சோலைஅப்பாபரஞ் சோதிஅப்பாசடைத் துன்றுகொன்றை
 மாலைஅப்பாநற் சமரச வேதசன் மார்க்கசங்கச்
 சாலைஅப்பாளனைத் தந்தஅப்பாவந்து தாங்கிக்கொள்ளே.

8. மெச்சிஅப்பாவலர் போற்றப்பொதுவில் விளங்கியஎன்
உச்சிஅப்பா என்னுடைய அப்பாளன்னை உற்றுப்பெற்ற
அச்சிஅப்பா முக்கண் அப்பாளன் ஆருயிர்க் கானஅப்பா
கச்சிஅப்பா தங்கக்கட்டி அப்பாளன்னைக் கண்டு கொள்ளே.
9. எக்கரையும் மின்றி ஓங்கும்அருட்கடல் என்றுரைக்கோ
செக்கரைவென்ற பொன்ன்கோ படிசுத் தீரளதென்கோ
திக்கரை அம்பரன் என்கோஎன் உள்ளத்தில் தீத்திக்கின்ற
சர்க்கரைக் கட்டின்கோ நினைத்தான்மன்றில் தாண்டவனே.
10. ஓட்டிஎன் கோதறுத்தாட் கொண்டனைநினை ஓங்கறிவாம்
திட்டிஎன்கோஉயர் சிற்றம்பலந்தனில் சேர்க்கும் நல்ல
வெட்டிஎன்கோ அருட்பெட்டியில் ஓங்கி விளங்கும்தங்கக்
கட்டிஎன் கோபொற் பொதுநடஞ் செய்யுமுக் கண்ணவனே.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. கவ்வை - துன்பம்
2. வித்தகர் - அறிஞர்
3. கோது - குற்றம்

உ. குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு

(1788-1835)

சுல்தான் அப்துல் காதிரு என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் ஒரு அத்தர் வியாபாரி ஆவார். 1788-1835 வரை 47 ஆண்டுகளே இம்மண்ணுலகில் வாழ்ந்தவர். கீழ்க்கரை அப்துல் காதிர் லெப்பை ஆலீம் அவர்களிடத்தில் கல்வி பயின்றார். தென்னிந்திய முஸ்லீம் ஞானிகளை “கூபியாக்கள்” என்று அழைப்பார். அவர்களுக்கூரிய சிறப்புப் பெயர்தான் ‘மஸ்தான்’ என்பதாகும்.

சதுரகிரி, புறாமலை, நாகமலை முதலிய மலைகளிலும் காடுகளிலும் தனித்து வாழ்ந்து முற்றிய மோனத்தில் ஞானம் பெற்றவர். நாகூர், காரைக்கால், சென்னை ஆகிய இடங்களில் தங்கிப் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி தன் பாடல்களையும் கீர்த்தனைகளையும் சென்னை நகரத் தெருக்களில் இசையோடு வாய்விட்டுப் பாடிக்கொண்டு திரிந்தார். தாயுமானவர், பட்டினத்தார் போன்றோரது பாடல்களில் ஈடுபாடு கொண்டு அவர்களின் அடிச்சுவட்டில் சந்தமும் கருத்தும் அமையப் பராபரக்கண்ணி, எக்காலக் கண்ணி, மனோன்மணிக் கண்ணி, நந்தீஸ்வரக் கண்ணி, சதகம், ஆனந்தக் களிப்பு போன்றவற்றை இயற்றியுள்ளார். இவை ஏழை எளிய மக்களால் பெரிதும் விரும்பிப் பயிலப்பட்டன.

இவரது பாடல்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டுக் ‘குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள்’ என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. திருத்தணிகை சரவண பெருமானையார் இவர்மீது ‘நான்மணிமாலை’ ஒன்று பாடியுள்ளார்.

பராபரக்கண்ணி

1. கண்ணே மனோன்மணியே கண்பார்வைக் கெட்டாத
விண்ணடங்கா வெட்டவெளியே பராபரமே
2. அடக்கவரி தாமாயி லைப்பொறியைக் கட்டிப்
படிக்கப் படிப்பெனக்குப் பகராய் பராபரமே
3. எத்தவங்கள் செய்தாலு மின்பமுட னுன்பத்ததை
முத்த ரொருபோது முற்றார் பராபரமே
4. சொல்லுக் கிணங்காத சூத்திரத்தைப் பார்த்திருக்க
அல்லும் பகலுமெனக் காசை பராபரமே
5. நாற்றச் சடலமதை நம்பார் முகந்திருக்கப்
பூத்து மலர்ந்திருக்கும் பூவே பராபரமே
6. சோற்றுப் பொதியைச் சமந்தே திரிந்தலைந்தே
ஆற்றாம னின்றுகளைத் தழுதேன் பராபரமே
7. காற்றுத் துருத்திதனைக் கல்லா யணைந்திருக்கச்
சூத்திரமாய் நின்றாய் சுழியே பராபரமே
8. கோலத் திருவடிவு கோதையர்க ளாசையினால்
ஆலைக் கரும்புபோ லானேன் பராபரமே
9. கேளாயோ வென்கவலை கேட்டிரங்கி யேயென்னை
யாளாயோ வையாபா ழானேன் பராபரமே.
10. எத்தனைதான் குற்ற மெதிர்த்தடிமை செய்தாலும்
அத்தனையு நீபொறுப்ப தழகே பராபரமே.

அருள்சொற்பொருள்

1. சூத்திரம் - உபாயம்
2. சடலம் - உடல்
3. கோதையர் - பெண்கள்

ஊ. இரட்சணிய யாத்திரிகம்

- H.A. கிருட்டிணப்பிள்ளை

H.A. கிருட்டிணப்பிள்ளை மகாவித்துவான் திருப்பாற்கடல் நாடக கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றார். தமிழ்ப்புலமை மிக்க வைணவக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் கிறிஸ்தவ பள்ளி ஒன்றில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணிபுரிந்தார். தனது 30 ஆம் வயதில் கிறிஸ்தவராக மதம் மாறி Henry Alfred என்று பெயர் மாற்றமும் பெற்றார். ஆங்கிலத்தில் ஜான் பானியன் என்பவர் எழுதிய 'துறக்கப் பயணம்' (The Pilgrime Progress) எனும் நூலைத் தழுவி இரட்சண்ய யாத்திரிகம் என்னும் நூலை இயற்றினார். ஐந்து பருவங்களையும் ஏறக்குறைய 4000 பாக்களையும் கொண்டது இந்நூல். இந்நூலின் சிறப்பால் இவர் கிறித்துவக் கம்பர் என்றும் மகாவித்துவான் என்றும் போற்றப்படுகின்றார். மேலும் இவர் இரட்சண்ய சமயநிர்ணயம், இரட்சண்ய மனோகரம், இரட்சண்ய குறள் போன்ற பல நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

நமக்குப் பாடமாக வந்துள்ள இரட்சணிய சரிதப்படலம் இயேசு பெருமான் சிலுவையில் பட்ட பாடுகளையும், அவர் ஜீவன் விட்டமையும், அதன்பின்பு உலகில் நடந்த அதிசயங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

இரட்சணிய சரிதப் படலம்

1. ஜீவாதி பதியேக திரித்துவத்தி லொன்றான தேவ மைந்தன் தாவாத கருணையினாற் பேரன்பு மயமான தனுக்கொண் டண்டி லுவாத முதனீதி யிரக்கசம ரசம்புரிவான் முதுநீர் வையஞ் சாவாத படிதானே பலியாகி ஜீவன்விட்ட தகைமை பாராய்
2. சந்ததங்கற் பனைமீறிச் சண்டாள ராகிநன்றி தனையெண் ணாமற் புந்தியற்றுக் கொடுங்கூளிக் கடித்தொழும்பு புரிந்தொழுகும் பொல்லா
ருக்காய்
அந்தரியா மிப்பொருளா யகிலாண்ட கோடிகளை யாட்டு விக்கும்
விந்தையுளார் மனுவாகி யுயிர்விடுத்த விந்தையைப்போல் விந்தை
யுண்டோ

3. தனக்குலவாப் பெரும்பேறு தரவந்து விழிக்கெதிரே சான்று காட்டி
மனக்கினிய வுபதேசம் வகுத்தசரு வேசனொரு மைந்தன் றன்னைப்
பனிக்கவதைத் துயிர்கவர்ந்த பாருலகைத் தகிக்காமற் பரம தாதை
சினக்கனலை யவித்தெழுந்த ஜீவகா ருணியநிலை தேறற் பாற்றோ
4. அலகிலாப் பரம நீதி யாயதென் னெண்ண மென்னா
இலகுவா ளுறையிற் சேர்த்தி யொரிந்தெழு கோப மாறி
உலகினுக் கொருவ ராகி யுத்தரித் ததனை யுள்ளிக்
குலவியே தாதை பக்கற் குதுகலித் திருந்த தம்மா
5. பரமகா ருணியம் பொங்கிப் பலித்ததென் னெண்ண மென்னா
வரமனோ கரரை வாழ்த்தி வாழ்த்திநாத் தழுத முப்ப
உரமிலா வான்ம கோடி யுய்ந்தமை யுள்ளி யுள்ளித்
தரமிலா துவகை யோங்கத் தாதைபாற் சிறந்த தன்றே
6. ஜீவனை யிழந்தவிச் செகத்துக் கீறிலா
ஜீவன்வந் தியையவுஞ் செறித்த நித்திய
ஜீவவா யிலுக்கொரு திறப்புண் டாக்கவும்
ஜீவனி னதிபதி ஜீவன் விட்டனர்.
7. கோழையிப் பியைமணி குறித்துக் கூட்டுதற்
காழிநீர் குளித்துமூச் சடக்கு மாக்கள் போல்
ஏழைந் ரான்மகோ டிகளை யீட்டுதற்
கூழியான் மரணத்துள் ளொடுங்கி னாரரோ
8. கண்ணிய வன்பினாற் கட்டுண் டோங்கிய
தண்ணளிச் சலதியின் முழுகித் தாழ்வறீஇ
உண்ணிகழ் பொறையினா லுயிர்ப்பொ டுங்கினார்
புண்ணிய முலகெலாம் பொலியத் தோன்றினார்.

9. முடிந்தது சஞ்சல முடிந்த பாடுகள்
முடிந்தது வறுமைநோய் முடிந்த சிந்தனை
முடிந்தது தீர்க்கர்சொன் முடிந்த முன்குறி
முடிந்தது கருதிய கரும முற்றுமே
10. முடிந்தது பாவவி மோச னப்பலி
முடிந்தது பழமறைச் சடங்கு முற்றிலும்
முடிந்தது குவலயத் திரகைடி மொயம்புற
முடிந்தது ஜீவிய முழுது மென்பவே
11. இத்தகு வனவெலாம் பொருத்த வீறிலா
முத்தனார் முடித்தலின் முடிந்த தென்றொரு
வித்தக வாய்மொழி விளம்பித் தாமுடை
அத்தனுக் காவியை யளித்த வொல்லையே
12. கிழிந்ததா லயத்திரை யிரண்டு கீற்றவாய்க்
கிழிந்ததா சாரியர் கேடு சூழளங்
கிழிந்தது முதுமறைக் கிரியைச் சாஸனங்
கிழிந்தது தூடணங் கிளந்த வாயெலாம்
13. அதிர்ந்தது கிடுகிடென் றாழி சூழ்புவி
அதிர்ந்தது பாதலத் தரச னாளுகை
அதிர்ந்தது கிறுகிறுத் தந்த மன்றலை
அதிர்ந்தது புறமதத் தஸ்தி வாரமே
14. பிளந்தது வயின்றொறும் பெரும லைக்குலம்
பிளந்தது வஞ்சகப் பிசாச னெஞ்சரம்
பிளந்தது சந்நிதி மறைத்த பித்திகை
பிளந்தது தீவிடம் பிறங்கு பைத்தலை
15. திறந்தது தூயவர் சேம வைப்பிடந்
திறந்தது சுதிக்குறு ஜீவ வாயிலுந்
திறந்தது கருணையின் றிருவி முிக்கடை
திறந்தது செறுத்துள ஜீவ வூற்றரோ

16. நற்சுதந் தரநமக் கருள நாயகன்
 தற்சுதந் தரவுயிர் விடுத்த தன்மையைக்
 கற்சுதந் தரமுறு கடின நெஞ்சுடை
 அற்சுதந் தரரறிந் தகங்க லங்கினார்
17. நிகழ்ந்தசம் பவங்கள்காக் குந்த நெஞ்சினை
 அகழ்ந்திட லஞ்சிமெய் யாக மற்றிவர்
 இகழ்ந்திடற் பாலரோ வீச னோர்சுதன்
 புகழ்ந்துபோற் றிடத்தகும் புனித ராமென்றார்
18. தொக்குநின் றவரெலாந் துயரக் காட்சியோ
 டக்கணத் தசம்பவ மாய யாவையுஞ்
 சிக்கறத் தெரிந்துநெட் டுயிர்த்துத் தேம்பியே
 துக்கமுற் றமுதுளந் துளங்கி யேகினார்.
19. கிழிபடு மிதயத்துக் கெழீஇய நண்பினர்
 வழிபடு கலிலைய மாதர் மற்றுளார்
 விழிவுனல் சொரிதர வெதும்பிச் சேய்மையிற்
 கழிதுய ரொடுமனங் கவன்று நின்றனர்
20. ஞானமா கியவொரு நாதன் றாங்கிய
 மானவ தேகத்தை வரைந்திட் டாவியை
 வானநா யகன்கரம் வழங்கக் கண்ணுறீஇத்
 தானமும் வானமுந் தழங்கும் வேலைவாய்
21. கொற்றவ னுத்தரங் கொண்டு யூதர்கள்
 சொற்றவா றாயவண் துதைந்த சேவகர்
 குற்றுயிர்ச் சோரரைக் குறுகித் தொன்முறை
 தெற்றெனக் காண்முறித் துயிரைச் சிந்தினார்.

22. அன்பினோர் படிவத்தை யாவி நீத்தலில்
என்பினை முறித்தில ரெனிறு மீட்டியால்
வன்புறத் திருவிலா மருங்கு குத்தினான்
கொன்பயி லொருமறக் கொடுங்க ணாளனே
23. அனந்தர முலகினுக் கருளி யாண்டகை
தினந்தரு மான்மசஞ் சீவி யேயென
வனந்தரு திருவுடல் வடுப்பட் டவ்வழிக்
கனந்தரு குருதியு நீருங் கான்றதால்
24. பாவவெங் கோடையிற் பாடுண் டெஞ்சிய
தாவரு மாத்துமப் பயிர்த றைத்திட
பூவரு புண்ணியப் பொருப்பி னோர்புடை
ஜீவநீ ருற்றுக்கண் டிறந்த தென்பவே
25. ஓர்ந்திடாப் பத்தனோ ரடியி லொண்சிலை
ஆர்ந்தநன் னீர்சுரந் தளித்த வாறுபோல்
கூர்ந்தவீட் டியின்வழி குருதி கோத்தநீர்
ஆர்ந்ததிவ் வாக்கைநின் றவனி யுய்யவே.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. திரித்துவம் - பிதா, குமரன், பரிசுத்தஆவி
2. கற்பனை - கட்டளை
3. தாதை - தந்தை
4. காருணியம் - இரக்கம்
5. சலதி - கடல்
6. தீர்க்கர் - தீர்க்கதரிசி
7. சோரர் - திருடர்
8. ஆத்தும பயிர் - ஆன்மா எனும் பயிர்

அலகு - 2

சிற்றிலக்கியங்கள்

அ. முத்தொள்ளாயிரம்

சேரர்களைப் பற்றி 900 பாடல்கள், சோழனைப் பற்றி 900 பாடல்கள், பாண்டியனைப் பற்றி 900 பாடல்கள் என 2700 பாடல்களைக் கொண்ட நூலாதலால் முத்தொள்ளாயிரம் எனப் பெயர் பெற்றது. இந்நூல் நான்கடி முதல் ஆறடி வரையிலான அடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் பாடப்பட்டது. அகமும் புறமும் பற்றி பேசும் நூல். ரா. ராகவ ஜயங்கார், வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோர் மொத்தம் 900 பாடல்களை மட்டும் கொண்ட நூல் என்பர். இந்நூல் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. தற்போது 130 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் சேரரைப் பற்றி 23 பாடல்களும், சோழரைப் பற்றி 46 பாடல்களும், பாண்டியரைப் பற்றி 61 பாடல்களும் புறத்திரட்டிலிருந்து பெரும்பாலும் எடுத்துக் கோர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பாடப்பகுதியில் உள்ள முத்தொள்ளாயிரப் பாடல்களில் முதல் மூன்று சேரனையும், அடுத்த மூன்று சோழனையும், இறுதி மூன்று பாண்டியனையும் பற்றியவையாகும். இந்நூல் ஆசிரியரின் பெயரும் காலமும் அறியப்படவில்லை.

முத்தொள்ளாயிரம்

சேரன்

1. அள்ளல் பழனத்து அரக்காம்பல் வாய்அவிழ
வெள்ளம்தீப் பட்டகு) எனவொஐப் புள்ளினம்தம்
கைச்சிறகால் பார்ப்பொடுக்கும் கவ்வை உடைத்தரோ
நச்சிலைவேல் கைக்கோதை நாடு

அருஞ்சொற்பொருள்

அள்ளல்	-	சேறு	வவரீஇ	-	அஞ்சி
பழனம்	-	வயல்	பார்ப்பு	-	குஞ்சு
ஆவிழ	-	இதழ்	விரிக்க		

2. வீறுசால் மன்னர் விரிதாம வெண்குடையைப்
பாற எறிந்த பரிசயத்தால் தேறாது
செங்கண்மாக் கோதை சினவெங் களியானை
திங்கள்மேல் நீட்டும்தன் கை

அருஞ்சொற்பொருள்

வீறு சால்	-	சிறப்பு	மிக்க
பாற	-	சிதறும்படி	
பரிசயம்	-	பழக்கம்	
சினவெங் களியானை	-	சினமும், மதமும்	உள்ள யானை

3. ஆய்மணிப் பைம்பூண் அலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்று கதவடைத்தேன் நாணிப்
பெருஞ்செல்வர் இல்லத்து நல்சுவர்ந்தார் போல
வரும்செல்லும் பேரும்என் நெஞ்சு

அருஞ்சொற்பொருள்

ஆய்மணி	-	ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட	ரத்தினங்கள்
அலங்கு	-	அசைகின்ற	
தார்	-	மாலை	
காணிய	-	காணவேண்டி	
நாணி	-	வெட்கமுற்று	

சோழன்

4. மாலை விலைபகர்வார் கிள்ளிக் களைந்தபூச்
சால மிகுவதோர் தன்மைத்தாய்க் காலையே
வில்பயில் வானகம் போலுமே மேல்வளவன்
பொற்பார் உறந்தை அகம்

அருஞ்சொற்பொருள்

மாலை விலை பகர்வார்	-	பூமாலைகளை விற்பவர்
கிள்ளி	-	பிடுங்கி
பொற்பார்	-	அழகு மிகுந்த
உறந்தையகம்	-	உறந்தை நகர்

5. முடித்தலை வெள்ளோட்டு மூளைநெய் யாகத்
 தடித்த குடர்திரியா மாட்டி எடுத்தெடுத்துப்
 பேளய் விளக்கயரும் பெற்றித்தே செம்பியன்
 சேளய் பொருந களம்

அருஞ்சொற்பொருள்

முடித்தலை	-	மணிமகுடம் அணிந்த பகையரசர்களின் தலை
குடர்	-	குடல்
விளக்கு அயரும்	-	விளக்கினை ஏற்றும்
செம்பியன்	-	சோழன்
களம்	-	போர்க்களம்

6. சுடரிலைவேல் சோழன்தன் பாடலம் ஏறி
 படர்தந்தான் பைந்தொடியார் காண தொடர்புடைய
 நீலவலையில் கயல்போல் பிறமுமே
 சாலேக வாயில்தொறும் கண்

அருஞ்சொற்பொருள்

பாடலம்	-	குதிரை
படர்	-	துன்பம்
கயல்	-	கெண்டை மீன்
சாலோகம்	-	சன்னல்

பாண்டியன்

7. நந்தின் இளஞ்சினையும் புன்னைக் குவிமொட்டும்
பந்தர் அளங்கமுகின் பாளையம் சிந்தித்
திகழ்முத்தம் போல்தோன்றும் செம்மற்றே தென்னன்
நகைமுத்த வெண்குடையான் நாடு

அருஞ்சொற்பொருள்

நந்து	-	சங்கு
குவி மொட்டு	-	மலராத மொட்டுக்கள்
கமுகு	-	பாக்கு மரம்
முத்தம்	-	முத்து

8. நிறைமதிபோல் யானைமேல் நீலத்தார் மாறன்
குடைதோன்ற ஞாலத்து திறைகொள்
இறையோளன அரசர்வந்(கு) இடம்பெறுதல் இன்றி
முறையோளன நின்றார் மொய்த்து

அருஞ்சொற்பொருள்

நிறைமதி	-	முழுநிலவு
குடை தோன்ற	-	குடைநாட்கோள்
இறையோ	-	அரசனே
திறை கொள்	-	நாங்கள் கொண்டு வந்த பொருளை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்

9. உகுவாய் நிலத்து உயர்மணல் மேல்ஏறி
நகுவாய் முத்து ஈன்று அசைந்தசங்கம் புகுவான்
திரைவரவு பார்த்திருக்கும் தென்கொற்கைக் கோமான்
உரைவரவு பார்த்திருக்கும் நெஞ்சு

அருஞ்சொற்பொருள்

உகுவாய்	-	உதிரும் தன்மையுடைய
நகுவாய்	-	ஒளிவீசும் தன்மையுடைய
சங்கம்	-	சங்கு
திரை	-	அலை
உரை	-	காதல் செய்தி

ஆ. நந்திக்கலம்பகம்

தெள்ளாறு எறிந்த மூன்றாம் நந்திவர்மனைப் போற்றுவதே நந்திக்கலம்பகம் ஆகும். இது கலம்பகங்களுக்குள்ளே காலத்தால் முற்பட்டது. இதன் காலம் 9-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். இதன் ஆசிரியர் யார் என்று தெரியவில்லை. சிறந்த சொற்சுவை, பொருட்சுவையோடு கற்பனை வளமும் செறிந்த இனிய நூல். நந்திவர்மனது மாற்றாந்தாய் மக்கள் இவனைக் கொல்வதற்காக அறம் வைத்துப் பாடினர். நூல் முழுவதையும் கேட்டால் உடல் எரிந்து இறப்பான் என்று அறிந்தும் தமிழின் மீதுள்ள தணியாத காதலால் எரியும் பந்தலின் கீழிருந்து இப்பாடல்களைக் கேட்டு உயிர் துறந்தான் என்று கூறப்படுகிறது. “நந்தி, கலம்பகத்தால் மாண்ட கதை நாடறியும்” என்னும் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா வரிகள் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றது.

பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் நந்திவர்மனது வீரத்தையும், தலைவி அரசன்மீது கொண்ட காதலையும் கூறுகின்றது.

நந்திக்கலம்பகம்

1. ஆர்க்கின்ற கடலோதம் ஆர்க்கு மாறும்
அசைகின்ற விளந்தென்ற லசையு மாறும்
சுர்க்கின்ற இளமதியங் சுர்க்குமாறும்
காணலாங் குருக்கோட்டைக் குறுகா மன்னர்
போர்க்கின்ற புகர்முகத்துக் குளித்த வாளி
பூதலத்தில் வடிம்பலம்பப் பூண்ட வில்லோன்
பார்க்கொன்று செந்தனிக்கோற் பைந்தார் நந்தி
பல்லவர்கோன் தன்னருள்யாம் படைத்த ஞான்றே.
2. ஞான்ற வெள்ளருவி இருவி எங்கள்பொன்
தோன்றல் வந்திடிற் சொல்லுமின் ஒண்சுடர்
போன்ற மன்னவர் நந்திதன் பூதரத்து
ஈன்ற வேங்கை இருங்கணிச் சூழ்ச்சியே

3. கழிவன் யானையின் பிடர்படு
 சுவடிவை சுவட்டின்கீழ்
 வாழி இந்நில மன்னவர்வந் தனுதினம்
 இறைஞ்சிய வடுக்கண்டோம்
 ஆழி மன்னவ அன்னைய ராய்ச்சியாகு
 அடுங்கயிற் றடிபட்ட
 பாழி மன்னெடுந் தோள்வடுக் கண்டிலம்
 பல்லவ பகர்வாயே
4. பகரங்கொள் நெடுந்தீவலை பனிவிசும்பில்
 பறித்தெறியப் பண்டு முந்நீர்
 மகரங்கொள் நெடுங்கூல வரைதிரித்த
 மாலென்பர் மன்னர் யானை
 சிகரங்கள் போல்மடியத் தெள்ளாற்றுக்
 கண்சிவந்தான் தென்னன் தொண்டி
 நகரங்கைப் படுத்தபிரான் நந்திநர
 பதிபணிகோ நாங்கள் கோவே.
5. நங்கள்கோத் தொண்டை வேந்தன்
 நாமவேல் மன்னர்க் கெல்லாம்
 தங்கள்கோன் அங்க நாடன்
 சந்திர குலப்ர காசன்
 திங்கள்போற் குடையி னீழ்ந்
 செய்யகோல் செலுத்தும் என்பர்
 எங்கள்கோல் வளைகள் நில்லா
 விபரீத மிருந்த வாறே.

அருஞ்சொற்பொருள்

- வாளி - அம்பு
 இருவி - தீனை அரிந்த தாள்
 சுவடு - தழும்பு

௨. மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

புலவர்கள் தாம் விரும்பும் தெய்வத்தையோ அரசனையோ வள்ளலையோ, சான்றோரையோ குழந்தையாகப் பாவித்து பாடும் பாடல் பிள்ளைத்தமிழ் எனப்படும். 'குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்' என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத் தோற்றத்திற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது. பிள்ளைத்தமிழ் சிற்றிலக்கிய வகையினைத் தோற்றுவித்தவர் பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவரான பெரியாழ்வாரே ஆவார்.

குழந்தையின் மூன்றாம் திங்கள் முதல் இருபத்தோராம் திங்கள் வரை பருவத்திற்கு இரண்டு திங்களாக வகுத்து பத்துப் பருவங்களாகப் பகுத்துப் பாடப்படுவதே பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் சிற்றிலக்கியமாகும். ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் பத்துப்பாடல்கள் வீதம் 100 பாடல்கள் பாடப்படும். இவ்விலக்கியம் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகைப்படும். காப்பு, தால், செங்கீரை, சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிறுபறை, சிற்றில், சிறுதேர் என்ற பத்து பருவங்களை உடையது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகும். இப்பத்துப் பருவங்களுள் முதல் ஏழு பருவங்கள் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கும் பொதுவாகும். கடைசி மூன்று பருவங்களான சிறுபறை, சிற்றில், சிறுதேர் என்பவற்றிற்குப் பதிலாகக் கழங்கு, அம்மாணை, ஊசல் என்னும் பருவங்களை பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்குரியதாகக் கூறுவது மரபு.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழைப் பாடியவர் குமரகுருபரர். இவர் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் ஊரில் பிறந்தார். பெற்றோர் சண்முகசிகாமணி - சிவகாமி அம்மையார். ஐந்து வயது வரை ஊமையாக இருந்து திருச்செந்தூர் முருகன் திருவருளால் பேசுகின்ற வாய்ப்பையும் பாடுகின்ற ஆற்றலையும் பெற்றார். முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மைக்குறம், மீனாட்சியம்மை இரட்டை மணிமாலை, மதுரைக்கலம்பகம், நீதிநெறிவிளக்கம், திருவாரூர் நான்மணிமாலை, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை, சிவகாமி அம்மை இரட்டை மணிமாலை, பண்டார மும்மணிக்கோவை போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

குமரகுருபரர்

1. தாலாட்டுப்பருவம்

1. தென்னன் தமிழின் உடன்பிறந்த சிறுகால்
அரும்பத் தீஅரும்பும்
தேமா நிழற்கண் துஞ்சும்இளஞ் செங்கண்
கயவாய்ப் புனிற்றுஎருமை

இன்னம் பசும்புல் கறிக்கல்லா இளங்கன்று
உள்ளி மடித்தலம்நின்று
இழிபால்அருவி உவட்டுஎறிய எறியும்
திரைத்தீம் புனல்பொய்கைப்

பொன்னம் கமலப் பசுந்தோட்டுப் பொன்தாது
ஆடிக் கற்றைநிலாப்
பொழியும் தரங்கம் பொறைஉயிர்த்த பொன்போல்
தொடுதோல் அடிப்பொலன்கூட்டு

அன்னம் பொலியும் தமிழ்மதுரைக்கு அரசே
தாலோ தாலேலோ
அருள்கூல் கொண்ட அங்கயற்கண் அமுதே
தாலோ தாலேலோ

2. சப்பாணிப்பருவம்

2. சேல்ஆட்டு வாள்கண் கருங்கடல் கடைமடை
திறந்துஅமுதம் ஊற்றுகருணைத்
தெண்திரை கொழித்துஎறிய வெண்திரை நெருப்புட்டு
தெய்வக் குழந்தையைச்செங்

கோல்ஆட்டு நின்சிறு கணைக்கால் கிடத்திக்
 குளிப்பாட்டி உச்சிமுச்சிக்
 குஞ்சிக்கு நெய்போற்றி வெண்காப்பும் இட்டுவளர்
 கொங்கையில் சங்குவார்க்கும்

பாலாட்டி வாய்இதழ் நெரித்துஊட்டி உடலில்
 பசுஞ்சுண்ண மும்திமிர்ந்து
 பைம்பொன் குறங்கினில் கண்வளர்த் திச்சிறு
 பளுஉமணித் தொட்டில்ஏற்றித்

தாலாட்டி ஆட்டுகைத் தாமரை முகிழ்த்துஅம்மை
 சப்பாணி கொட்டிஅருளே
 தமிழொடு பிறந்துபழ மதுரையில் வளர்ந்தகொடி
 சப்பாணி கொட்டிஅருளே

3. வருகைப்பருவம்

3. சுண்ணம் திமிர்ந்து தேனருவி
 துளைந்தாடு அறுகால் தும்பிபசும
 தோட்டுக் கதவம் திறப்பமலர்த்
 தோகை குடிபுக்கு ஓகைசெயும்

தண்ணம் கமலக் கோயில்பல
 சமைத்த மருதத் தச்சன்முழு
 தாற்றுக் கமுகு நாற்றிஇடும்
 தபங்கா வணப்பந்த ரில்வீக்கும்

விண்ணம் பொதிந்த மேகபடாம்
 மிசைத்தூக் கியபன் மணிக்கொத்து
 விரிந்தால் எனக்கால் நிமிர்ந்துதலை
 விரியும் குலைநெல் கற்றைபல

வண்ணம் பொலியும் பண்ணைவயல்
 மதுரைக்கு அரேசே வருகவே
 மலயத் துவசன் பெற்றபெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே

4. அம்மாளை

4. முத்தம் அமுத்திய அம்மனை கைம்மலர்
 முளரிம ணம்கமழ
 மொய்குழல் வண்டுநின் மைவிழி வண்டின்
 முயங்கி மயங்கியிடக்

கொத்து மணித்திர எில்செயும் அம்மனை
 குயிலின்மி முற்றியநின்
 குழலின் இசைக்குஉரு கிப்பனி தூங்கு
 குறுந்துளி சிந்தியிட

வித்துரு மத்தில் இழைத்தவும் நின்கை
 விரல்பவ எத்தளிரின்
 விளைதரும் ஒள்ஒளி திருடப் போவதும்
 மீள்வது மாய்த்திரிய

அத்தன் மனத்துளமு தியஉயிர் ஓவியம்
 ஆடுக அம்மனையே
 அழகு தழைந்தகல் யாண சுவந்தரி
 ஆடுக அம்மனையே

5. நீராடல் பருவம்

5. வளைஆடு வண்கைப் பொலன்சங் கொடும்பொங்கு
 மறிதிரைச் சங்குஓலிட
 மதர்அரிக் கண்கயல் வரிக்கய லொடும்புரள
 மகரந்தம் உண்டுவண்டின்

கிளைஆடு நினைதிருக் கேசபா ரத்தினோடு
 கிளர்சை வலக்கொத்துஎழக்
 கிடையாத பதுவிருந்து எதிர்கொண்டு தத்தமின்
 கேளிர்கள் தழீஇக்கொண்டு எனத்

தளையாடு கறைஅடிச் சிறுகண் பெருங்கைத்
 தடங்களிறு எடுத்துமற்றுஅத்
 தவளக் களிற்றினோடு முட்டவிட்டு எட்டுமத
 தந்தியும் பந்துஅடித்து

அருஞ்சொற்பொருள்

சிறுகால்	-	தென்றல்
கறிக்கல்லா	-	கடித்தலறியாத
தெய்வக்குழந்தை	-	உக்கிர குமார பாண்டியன்
சுண்ணம்	-	மணப்பொடி
குறங்கு	-	தொடை
தடங்கா	-	பெரியசோலை
வீக்கும்	-	கட்டுதல்
வித்துருமம்	-	பவளம்
மிழற்றல்	-	பேசுதல்
சைவலம்	-	நீர்ப்பாசி
கேளிர்	-	உறவினர்

ஈ. தமிழ்விடு தூது

தமிழ்மொழியில் உள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் தூது என்பதும் ஒன்று. இது ஒரு தலைவன் மேல் காதல் கொண்ட தலைவி தன் காதல் நோயின் துயரத்தைக் காதலனுக்கு எடுத்துக்கூறி 'மாலை வாங்கிவா', 'தூது சொல்லிவா' என்று உயர்த்திணைப் பொருள்களையேனும், அஃறிணைப் பொருள்களையேனும் விடுத்ததாகப் பொருளமைத்துப் புலவர்களால் பாடப்படுவதாகும். இத்தூது அகத்தூது, புறத்தூது என இருவகைப்படும். புறத்தூதிற்குச் சிறந்த சான்றாகத் திகழ்வது புறநானூற்றில் அதியமானுக்காகத் தொண்டைமானிடம் ஔவையார் சென்ற தூதாகும். சிந்தாமணியில் குணமாலை சீவகனிடம் கிளியைத் தூதாக அனுப்புவது கூறப்பட்டுள்ளது. பெருங்கதையிலும் வாசவத்தை மான் முதலிய அஃறிணைப் பொருள்களைத் தூதாக அனுப்பும் பகுதி உள்ளது.

தூதிற்குரிய பொருட்களாக அன்னம், மயில், கிளி, மேகம், பூவை, தோழி, குயில், நெஞ்சு, தென்றல், வண்டு ஆகியவை கருதப்பட்டன. காலப்போக்கில் பணம், தமிழ், புகையிலை, நாரை, நெல், மான், செருப்பு என்பனவும் தூதுப் பொருள்களாக இடம்பெறத் தொடங்கின.

தமிழ்விடு தூதின் ஆசிரியர் யார் என்பதும், இவரது காலம், எது என்பதும் தெரியவில்லை. மதுரையில் குடிகொண்டிருக்கும் சொக்கநாதர் மீது காதல் கொண்ட தலைவி தன் காதலைச் சொக்கருக்கு எடுத்துரைக்க தமிழைத் தூதாக அனுப்புகிறாள். தமிழின் சிறப்புகளை எடுத்தியம்புகிறது இச்சிற்றிலக்கியம்.

தமிழ்விடு தூது

தொருகுலத்தும் வாரா துயிர்க்குயிராய் நின்றாய்
வருகுலமோ ரைந்தாயும் வந்தாய் - இருநிலத்துப்

புண்ணியஞ்சே ருந்திப் புலத்தே வளிதரித்துக்
கண்ணிய வாக்காங் கருப்பமாய் - நண்ணித்

தலைமிடறு மூக்குரத்திற் சார்ந்திதழ்நாத் தந்தம்
உலைவிலா வண்ணத் துருவாய்த் - தலைதிரும்பி

ஏற்பமுதன் முப்பதெழுத் தாய்ச்சார் பிருநூற்று
நாற்ப தெழுத்தா நனிபிறந்தாய் - மேற்படவே

எண்முதலா கப்பகரு மீரா றெனும்பருவம்
மண்முதலோர் செய்து வளர்க்குநாட் - கண்மணியோற்

பள்ளிக்கூ டத்தசையாம் பற்பலதொட் டிற்கிடத்தித்
தள்ளிச் சிறார்சுடித் தாலாட்டி - உள்ளிலகு

மஞ்சட் குளிப்பாட்டி மையிட்டு முப்பாலும்
மிஞ்சப் புகட்ட மிகவளர்ந்தாய் - மஞ்சரையே

பன்னியொரு பத்துப் பருவமிட்டு நீவளர்த்தாய்
உன்னை வளர்த்துவிட வொண்ணாமோ - முன்னே

நினையும் படிப்பெல்லா நின்னைப் படிப்பார்
உனையும் படிப்பிப்பா ருண்டோ - புனைதருநற்

செய்யுட்சொன் னான்குமுயர் செந்தமிழ்ச்சொல் லோர்நான்கும்
மெய்யுட் பொருளேழ் விதத்திணையும் - மையிலெழுத்

தாதியாய் பெட்டு மலங்கார மேழைந்தும்
பேதியாய் பேலெழின்மாப் பிள்ளையாய்ச் - சாதியிலே

ஆங்கமைசெப் பற்பண் ணகவற்பண் டுள்ளற்பண்
தூங்கற்பண் பட்டத்துத் தோகையரா - ஓங்குமனத்

தெண்கருவி யைத்தீன் றிடுநூற்று மூன்றான
பண்களும்பின் கல்யாணப் பாவையரா - யெண்கொளும்

நற்றா ரகமா நவரசமாம் பிள்ளைகளைப்
பெற்றாய் பெருவாழ்வு பெற்றாயே - உற்றகலாப்

பண்கள்முதற் பெண்களொடும் பாலரொடு நாடகமாம்
பெண்கொலுவில் வீற்றிருக்கப் பெற்றாயே - மண்புகழ்த்

அருஞ்சொற்பொருள்

வருகுலம்	- வந்த குடி - பா ஐந்து
உந்தி	- கொப்பூழ்
வாக்கு	- எண்ணம்
கருப்பம்	- சூல் கொள்ளுதல்
சார்ந்து	- அடைந்து
தந்தம்	- பல்
உரு	- வடிவம்
உயிர்	- 12
மெய்	- 18
உயிர் மெய்	- 216
பகரும்	- சொல்லப்படும்
பருவம்	- பகுதி
அறிவு படிப்பிப்பார்	- படிக்க வைப்பவர்
கருவி	- வாத்தியம்
ஐந்து	- தோல் கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, கஞ்சகக் கருவி.
முதலோர்	- முதன்மையான புலவர்கள்
மஞ்சர்	- மைந்தர்
நினையும்	- எண்ணும்
ஆதி	- முதல்
யாப்பு	- கட்டுதல்
செப்பல் பண்	- செப்பலோசை
நவம்	- ஒன்பது
நேசர்	- அன்பர்

உ. கலிங்கத்துப்பரணி

பரணி என்பது தமிழில் வழங்கும் தொண்ணூற்றாறு வகை சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று. போர் முனையில் ஆயிரம் யானைகளைக் கொண்டு வெற்றிகொண்ட வீரரைப் புகழ்ந்து பாடுவதைப் 'பரணி' என்றனர்.

“ஆனை ஆயிரம் அமரிடை வென்ற
மானவனுக்கு வகுப்பது பரணி”

என்று இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல் கூறுகின்றது. 'பரணி' என்ற நாள் மீன் காளியையும் யமனையும் தன் தெய்வமாகப் பெற்றது என்றும், அந்நாள் மீனால் வந்த பெயரே நூலுக்கும் பெயராக வந்தது என்றும் கூறுவர். தோல்வியுற்ற மன்னன் பெயரைக் கொண்டே பரணி இலக்கியங்கள் பெயர் பெற்றுள்ளன. கலிங்கத்துப் பரணி, தக்கயாகப் பரணி, இரணியவதைப் பரணி, சூரன்வதைப் பரணி, கஞ்சவதைப் பரணி, பாசவதைப் பரணி, மோகவதைப் பரணி ஆகியன இதற்குச் சான்றுகள்.

காலத்தால் முந்தையது கலிங்கத்துப்பரணி. இதனைப் பாடியவர் சயங்கொண்டார். இவரது காலம் 11 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியாகவோ, 12 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகவோ இருத்தல் வேண்டும். முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழனின் படைத்தலைவனான கருணாகரத் தொண்டைமான், கலிங்கநாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்று பெற்ற வெற்றியைப் போற்றுகிறது கலிங்கத்துப்பரணி. 'கூழ் அடுதல்' நமக்குப் பாடப் பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கலிங்கத்துப்பரணி

- சயங்கொண்டார்

1. காளி பேய்களைக் கூழுமொறு மொழிந்தது

களமடையக் காட்டுதற்கு முடிவ தன்று

கவிமுமதக் கரிசொரியக் குமிழி விட்டுக்

குளமடைபட் டதுபோலும் குருதி யாடிக்

கூழுமின் என்றருளக் கும்பிட் டாங்கே

2. பேய்கள் ஒன்றையொன் றழைத்தல்

குறுமோ டெநடு நிணமா லாய்குடை கலதீ கூர்எயி றீநீலி
மறிமா டெகுதிர் வயிறீ கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

3. பேய்கள் பல் துலக்கம்

பறிந்த மருப்பின் வெண்கோலால்
பல்லை விளக்கிக் கொள்ளீரே
மறிந்த களிற்றின் பழுளும்பை
வாங்கி நாக்கை வழியீரே

4. நகம் திருத்தலும் எண்ணெய் இடலும்

வாயம் புகளாம் உகீர்கொள்ளி வாங்கி உகிரை வாங்கீரே
பாயுங் களிற்றின் மதத்தயிலம் பாயப் பாய வாரீரே.

5. எண்ணெய் தேய்த்தபின் முழுகல்

எண்ணெய்போக வெண்மூளை
என்னுங் களியான் மயிர்குழப்பிப்
பண்ணையாகக் குருதிமடுப்
பாய்ந்து நீந்தி யாடீரே.

6. இதுவும் அது

குருதிக் குட்ட மித்தனையுங் கோலும் வேலும் குந்தமுமே
கருவிக்கட்டு மாட்டாதீர் கரைக்கே இருந்து குளியீரே.

7. உடை உடுத்தல்

ஆழ்ந்த குருதி மடுநீந்தி
அங்கே இனையா திங்கேறி
வீழ்ந்த கலிங்கர் நிணக்கலிங்கம்
விரித்து விரித்துப் புனையீரே.

8. கைவளையும் காலணியும் புனைதல்

மதங்கொள் கரியின் கோளகையை
 மணிச்சூ டகமாச் செறியீரே
 பதங்கொள் புரவிப் படிதரளப்
 பொற்பா டகமாப் புனையீரே.

9 காதணி புனைதல்

ஈண்டும் செருவிற் படுவீரர்
 எறியும் பாரா வளையடுக்கி
 வேண்டுமளவும் வாய்நெகிழ்த்து
 விடுகம் பிகளாப் புனையீரே.

10. இதுவும் அது

பணைத்த பனைவெங் கரிக்கரத்தால்
 பரிய கருநாண் கட்டீரே
 இணைத்த முரசம் வாள்காம்பிட்
 டிரட்டை வாளி ஏற்றீரே.

11. தோளணியும் கழுத்தணியும் புனைதல்

பட்ட புரவிக் கவிசுரத்தால்
 பாகு வலயஞ் சாத்தீரே
 இட்ட சரிசங் கெடுத்துக்கோத்து
 ஏகா வலியுஞ் சாத்தீரே.

12. வன்னசர மணிதல்

பொருசின வீர்தம் கண்மணியும்
 போதக மத்தக முத்தும்வாங்கி
 வரிசைய றிந்து நரம்பிற்கோத்து
 வன்னச ரங்கள் அணியீரே.

13. பேய்கள் உணவு குறித்தெழல்

கொள்ளும் எனைப்பல கோலமென்மேல்
கொண்டிட வேளையும் மீதூர
உள்ளும் புறம்பும் வெதும்புங்காண்
உண்பத னுக்கொருப் படுவீரே.

14. அடுக்களை அமைத்தல்

மாகாய மதமலையின் பிணமலைமேல்
வன்கழுகின் சிறகால் செய்த
ஆகாய மேற்கட்டி யதன்கீழே
அடுக்களைகொண்டு அடுமி னம்மா.

15. மெழுகிக் கோலமிட்டு அடுப்பமைத்தல்

பொழிமதத்தால் நிலமெழுகிப் பொடிந்துதிர்ந்த
பொடித்தரளப் பிண்டி தீட்டி
அழிமதத்த மத்தகத்தை அடுப்பாகக்
கடுப்பாக்கொண்டு அடுமி னம்மா.

16. பானையை அடுப்பேற்றுதல்

கொற்றவாள் மறவர் ஓச்சக் குடரோடு தலையுங் காலும்
அற்றுவிழ் ஆனைப் பானை அடுப்பினில் ஏற்று மம்மா.

17. உணவுப் பண்டம் கொணர்தல்

வெண்டயிரும் செந்தயிரும் விராய்க்கிடந்த
கிழான் போல வீரர்மூளைத்
தண்டயிரும் மிடைவித்த புளிதமுமாத்
தாழிதொறும் தம்மி னம்மா.

18. உலை வைத்தல்

கொலையினுட் படுகரிக் குழிசியுட் கூழினுக்
குலையெனக் குதிரையின் உதிரமே சொரிமினோ

19. காயமும் உப்பும் இடுதல்

துள்ளிவெங் களனில்வீழ் துரகவெண் பல்லெனும்
உள்ளியுங் கிள்ளியிட் டுகிரினுப்பு இடுமினோ.

20. தீழூட்டுதல்

தனிவிசும் படையினும் படைஞர்கண் தவிர்கிலா
முனிவுளனுங் கனலைநீர் மூளவைத் திடுமினோ.

21. விறகுகொண்டு எரித்தல்

குந்தமும் பகழியும் கோல்களும் வேலுமாம்
இந்தனம் பலவெடுத்து இடைமடுத் தெரிமினோ

22. அரிசி கொணர்தல்

கல்லைக் கறித்துப் பல்முறிந்து
தவிழ்ந்து வீழ்ந்த கலிங்கர்தம்
பல்லைத் தகர்த்துப் பழஅரிசி
ஆகப் பண்ணிக் கொள்ளீரே.

23. அரிசி குற்றும் உரல்

சுவைக்கும் முடிவில் கூழினுக்குச்
சொரியும் அரிசி வரிஎயிறா
அவைக்கும் உரல்கள் எனக்குரல்கள்
அவிந்த முரசம் கொள்ளீரே.

24. உலக்கை கொண்டு குற்றல்

இந்த உறற்கண் இவ்வரிசி
எல்லாம் பெய்து கொல்யானைத்
தந்த உலக்கை தனையோச்சிச்
சலுக்கு முலுக்கெனக் குற்றீரே.

25. காளியைப் பாடி அரிசி குற்றுதல்

தணந்த மெலிவு தான்தீரத்
 தடித்த உடல்வெம் பசிதீரப்
 பிணந்தரு நாச்சியைப் பாடீரே
 பெருந்திரு வாட்டியைப் பாடீரே.

26. குலோத்துங்கனைப் பாடிக்க குற்றுதல்

கவன நெடும்பரி வீரதரன்
 காவிரி நாடுடை யானிருதோள்
 அவனி சுமந்தமை பாடீரே
 அரவு தவிர்ந்தமை பாடீரே

27. சேரர் பாண்டியரை வென்றமை கூறிக் குற்றுதல்

மன்னர் புரந்தரன் வாளபயன்
 வாரணம் இங்கு மதம்படவே
 தென்னர் உடைந்தமை பாடீரே
 சேரர் உடைந்தமை பாடீரே.

28. சேரர் பாண்டியர் வணங்கியது கூறிக் குற்றுதல்

வணங்கிய சேரர் மணிமுடியும்
 வழுதியர் தங்கள் மணிமுடியும்
 பிணங்கிய சேவடி பாடீரே
 பெருமான் திருவடி பாடீரே

29. வடஅரசரை அடிப்படுத்தியது கூறிக் குற்றுதல்

ஒளிறு நெடும்படை வாளபயற்
 குத்தர பூமியர் இட்டதிறைக்
 களிறு வரும்படி பாடீரே
 கடமத நாறுவ பாடீரே.

அருள்சொற்பொருள்

மடை	- நீர் புகும் வாய்
அடுதல்	- சமைத்தல்
பழு எலும்பு	- விலா எலும்பு
களி	- சேறு
குட்டம்	- குளம்
கோல்	- ஈட்டி
குந்தம்	- எறிகோல்
கூடகம்	- கைவளை
படுதல்	- இறத்தல்
பாராவளை	- வளைதடி
விடுகம்பி	- காதணி
பாகுவலயம்	- தோள்வளை
கண்மணி	- கண்விழி
காயம்	- உடம்பு
மதமலை	- யானை பிணமலை
தரளம்	- முத்து
கடுப்பு	- விரைவு
கொற்றம்	- வெற்றி
ஓச்சுதல்	- எறிதல்
கிழான்	- தயிர்த்தாழி
குழிசி	- பானை
துரகம்	- குதிரை
உள்ளி	- வெங்காயம்
இந்தனம்	- விறகு
தணத்தல்	- நீங்குதல்
அவனி	- உலகம்
அரவு	- ஆதிசேடன்
புரந்தரன்	- இந்திரன்
தென்னர்	- பாண்டியன்
கடம்	- யானைக் கூட்டம்

உ஁. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

“இறப்பு நிகழ் வெதிர் வென்னுமுக் காலமும்
திறம்பட வுரைப்பது குறத்திப்பாட்டே”

என்பது குறவஞ்சிக்குப் பன்னிரு பாட்டியல் கூறும் இலக்கணம். குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் குறமக்களின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு மலைவளத்தையும் இயற்கைக் காட்சிகளையும் கற்பனை சேர்த்து வருணித்துப் பாடுவது குறவஞ்சி என்னும் சிற்றிலக்கியமாகும். குறம்+வஞ்சி = குறவஞ்சி ஆயிற்று. இதனை குறத்திப்பாட்டு என்றும் அழைப்பர்.

தலைவன் உலா வரல், தலைவி பந்தடித்து விளையாடுதல், உலா வரும் தலைவனைக் கண்டு காதல் கொள்ளுதல், காதல் மேலீட்டால் வருந்தும் தலைவி திங்கள், தென்றல் முதலியவற்றைப் பழித்தல், குறத்தி வருதல், குறத்தி தனது மலைவளம் கூறல், தலைவியின் கையைப் பார்த்து நீ விரும்பிய கணவனை அடைவாய் என்று குறி கூறுதல், குறிகேட்டு மகிழ்ந்த தலைவி குறத்திக்குப் பரிசளித்தல், குறவன் குறத்தியைத் தேடி வருதல், குறத்தியின் அணிகலன்களைக் கண்டு ஐயுறல், குறத்தி ஐயம் தெளிவித்தல் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டது குறவஞ்சி நூல்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி திரிகூடராசப்பக் கவிராயரால் இயற்றப்பட்டது. இவரது காலம் மதுரையை ஆண்ட முத்துவிசயராங்க சொக்கலிங்க நாயக்கரின் காலமான 18ஆம் நூற்றாண்டாகும். குற்றாலக் குறவஞ்சி அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டபோது ‘குறவஞ்சி மேடு’ என்னும் நிலப்பகுதியை அரசன் அளித்ததுடன், மிகுதியான பொருளும் பரிசளித்துப் பாராட்டினார். இந்நூலாசிரியர் குற்றாலத் தலபுராணம், குற்றால மாலை போன்ற வேறு நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

வசந்தவல்லி பந்தாடிய சிறப்பு பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

பந்தடி பயிலுதல்

1. வித்தகர் திரிகூடத்தில் வெளிவந்த வசந்த வல்லி
தத்துறு விளையாட் டாலோதடமுலைப் பணைப்பி னாலோ
நத்தணி கரங்கள் சேப்ப நாலடி முன்னே ஓங்கிப்
பத்தடி பின்னே வாங்கிப் பந்தடி பயில்கின் றாளே.

பந்தாடிய சிறப்பு

2. செங்கையில் வண்டு கலின்கலின் என்று
செயம் செயம் என்றாட இடை
சங்கதம் என்று சிலம்பு புலம்பொடு
தண்டை கலந்தாட இரு
கொங்கை கொடும்பகை வென்றனம் என்று
குழைந்து குழைந்தாட மலர்ப்
பைங்கொடி நங்கை வசந்த
சுவந்தரி பந்து பயின்றனளே.

3. பொங்கு கனங்குழை மண்டிய கெண்டை
புரண்டு புரண்டாடக் குழல்
மங்குலில் வண்டு கலைந்தது கண்டு
மதன் சிலை வண்டோட இனி
இங்கிது கண்டுல கென்படும் என்படும்
என்றிடை திண்டாட
பங்கய மங்கை வசந்த சுவந்தரி
பந்து பயின்றனளே

4. கூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு
தோள்வளை நின்றாடப் புனை
பாடக முஞ்சிறு பாதமும் அங்கொரு
பாவனை கொண்டாட நய

நாடகம் ஆடிய தோகை மயிலென

நன்னகர் வீதியிலே

அணி

ஆடக வல்லி வசந்த வொய்யாரி

அடர்ந்துபந் தாடினளே!

5. இந்திரை யோவிவள் சுந்தரி யோதெய்வ

ரம்பையோ மோகினியோ

மன

முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர

முந்திய தோவெனவே

உயர்

சந்திர சூடர் குறும்பல வீசுரர்

சங்கணி வீதியிலே

மணிப்

பைந்தொடி நாரி வசந்த ஓய்

யாரிபொற் பந்து கொண் டாடினளே!

பந்தாடலின் சிறப்பு

6. கொந்தடிப்பூங் குழல்சாரிய நன்னகரில்

வசந்தவல்லி கொடிய காமன்

முந்தடி பிந்தடியிடை போய் மூன்றடிநா

லடிநடந்து முடுகி மாதர்

சந்தடியில் திருகியிட சாரிவல

சாரிசுற்றிச் சகிமார் சூழப்

பந்தடிக்கும் பாவனையைப் பார்க்கவயன்

ஆயிரங்கண் படைத்தி லானே!

அருள்சொற்பொருள்

திரிகூடம்	-	மூன்று மலைமுடிகளையுடைய இடம்
பணைப்பு	-	பூரிப்பு
நத்து	-	சங்கம்
செங்கை	-	சிவந்த முன்னங்கை
வண்டு	-	கருவளையல்கள்
சங்கதம்	-	சந்தேகம்
மங்குல்	-	மேகம்
பூங்குழல்	-	அழகிய கூந்தல்